

COSMAS

DECANVS



APVI

et apud... namque loci firmi s' consueverunt
cui antiquo vocabulo videtur e' nom. Bevis. qd' iuden
resuuenes com' eos nimio telo indignantes multo plures
isimul aglobata nilongi qua' unu' bucine iatta rumpunt
ardusta edificant urbe qua' moderni nuncupant Wis
s' a p. te aut' adardustis traxerat nom. **H. R. A. S. T. E. S.**
& da sepe uirgines solerciores addeciendos ^{iuuenes} uirgines fie
bant sepe aut' iuuenes uirginib' forciores exitebant an' bel
lu' in hax int' eos agebat. Et du' int' posita pac' potuuntur
placuit utiq' partib' ut coponere'nt. cibis potib' symdoly
epulis diel' sine animis solle ne' an' simul agerem iud' i'stitu
to loco. Quid plura. Non alit' iuuenes cu' p'cedunt sui
uia ac si lupo' rapaces querentes edulia ut ita'm ouula
prima die epulis nimius potib' ilare ducunt. Sed uolunt
sedare siti sitis alta crev. Leniciaq' sua iuuenes nocte
ido'ra differit. Non erat celo fulgebat luna sereno. Inflat
te lituu' dedit un' eis ita signu' dicens. Lusistis sat'is
satis atq' dibistis. Surgite uos rauco clamat ac' ai' uisus
to. Maxq' singuli singulas rapuere puellas. Mane aut' facto
ia' pacis inno pacto. sublati cerere' & iacbo ex op' opido
muros lemniaco uacuos idulget' uicano. Et exilla uisita
te p' obit' p'ncipis **L. V. S. O. S. S. F.** s't mulieres nostrates uiros
subporestate. Sed qm' omib' ire qd' restat iurma que
nit ranc' **P. R. I. O. I. L.** ia' plen' dieru' p' q' uira i'ntant legi
que coluit uiuus ut om' i'apt' e' adcereris gener' uiculle
tamul' successit i' ranc'. Hunc ubi mors rapuit. In nara
p'ncipales obtinuit fasces. Quo decedi nite. abic' iura uoy's
fulcep' r' u' i' qu'riacula. Hic' p' fatu'. Vn' d' r' ex' aneant'
Cui uita d' r' rumpunt p'are. Ue' to mi' u' d' d' at' sc' u' i' acc'

De uirg

mezam
d' u' p' b'
h' d' u'
d' u' i' p'
d' u' i' p'
d' u' i' p'





VÁCLAV BŘEZAN

ŽIVOTY

/I/

POSLEDNÍCH
ROŽMBERKŮ



S adelařni
Leopis
to gese.

S adelařni nekře
řny. Mezi Pameli Soudyř Pana
Wylema z Rozmberka za Vadesate a Sedm let
z řeklych Poczitagiery od ěrahu. Narodeni
tyhoz Pana: az do Leta Krystona.
M. D. X C. II.

S age stom slawnym
a Dobrze zasleuzilym k Measke jare hny
mezi Azisny Mysocde Prozenym, Pam Pam Wylly
i mori z Rozmberka Annales a. 100 Leopis.
Zlyni a Pamely Soudowicnych, Kozadni wydosnuch;
Kozprowe godnosa kazdy Doble; Pam Jospo
na z Rozmberka, a dte narodeni s Prachy zlanu.
Zystrnyj Plo zym.



Šoznamenaný křa-
tké, o Beho m^{ou} Pánu, Janu
Jostovi z Rožmberka zc. a Beho
m^{ou} Rodině.

Jan Jost z Rožmberka, narodil se na
zámku Krumlově. Leta Páně 1488. ^{30/6}
v pondělí, po svatých Petrowi a Pawlowi
Dwoswotých Rožsých, na třetí twardosti ryb,
ginat Dm Posledního Měsíce Čerweně,
při sodině switanj. Jan Otec
Beho m^{ou} byl Jan Wot, a Jani Mátě, Pa-
ni Markéta z Buttnstegna.

I.

Manželství Dnes m^{ou} Jana Josta. Leta Páně
1529, na Krumlově, v poslednj Dm
maršopustnj; v Dleštienou z Dstorsen-
berku, Panou Wendelynou Čestn Dohuňkou.

Dnj Leta Páně 1530 Dm 26. Januári + kteráž potom
zploditi nicil, Uceru Annu. P. Joachymowi
gijš šmotrou byla Knilowmadenna, Man. z Swadce, za
želka Krále Ferdonanda. Táž Manželku, do-
šala se.
šani Dohuňka potím porodit třetjho Dm m.
řala, totj, wečtwrtel v noci, do památce Dbrá-
cenj S. Pawla, Křiže, ginat 28. Januári. Po-
šována v Kláštře Wvř Sebwdškým.

ochranlivou královskou ruku držeti. Jakož pak ráčil pánům poručníkům na to poselací list vydati. Než co se týkalo listů probodených, do příjezdu svého do Království českého odložití ráčil.

Biskupa pasovského žádali za radu. Páni poručníci staravše se o dobré sirotkův, nepomíjeli i pana biskupa pasovského⁴⁸ jako přítele a strejce jejich žádati, aby jich radou a pomocí při Jeho Milosti Královské neopouštěl. Kterýž v jistotě opravdově a věrně jich se ujímal a k jejich dobrému v jednání při králi nápomocen byl.

L É T A P Á N Ě 1 5 4 6

Páni poručníci všickni sjeli se na Krumlově, inventář všech věcí zhotoviti dali, od úředníků a poddaných povinnost přijali. Ve čtvrtek po památce sv. Pavla na víru obrácení [28. 1.] teprve a prve nic páni poručníci všickni tři na Krumlov sjeli se. A tu před nimi kšaft skrze kancléře¹ publikován. A poněvadž ten kšaft v sobě obsahoval, aby páni poručníci v zámky a panství prve se neuvazovali a úředníci jim jich nepostupovali, až by nejprve všeckny svrchky, peníze, klenoty etc. zinventovány a zpečetěny byly. I podle téhož pořízení páni poručníci tak zachovali se a dvojnásobní inventáře neb registra sepsati i zpečetiti dali. A po vykonání toho hned úředníci a purkrabové domu rožmberského pánům poručníkům všechněm třem společně a nerozdílně povinnost učinili a věrnost zachovati, jako na dobré a ctné lidi záleží, slíbili.

Sirotky paní matce svěřili; sirotci rožmberští z Hradce na Krumlov přivezeni. Dále, poněvadž pán nebožtík v kšaftu dostavil, aby páni poručníci strejce a strejně jeho, dítky dobré paměti pana Jošta, bratra páně,² chováním opatrovali poctivě, jak by na ně náleželo, buďto na zboží jejich, aneb kde by se jim nejlépe vidělo. A poněvadž dítkám, a zvláště dcerám, nejlépe a nejužitečněji jest, aby při mateři chovány byly, a kdyžť jest za živnosti své s paní matkou jejich, paní Annou Rožmberskou z Rogendorfu, na tom pán nebožtík srovnal se, aby paní vůli toho měla při dítkách svých buď na Třeboni neb na Krumlově zůstávati, anobř před smrtí svou žádostivě při paní vyhledával, aby neprodlávala k dítkám svým přijeti, jenž tehdaž paní v Štejru³ býti ráčila. Páni poručníci jednosvorně za nejlepší uznali, aby paní máti jejich, což muž býti nespíše, na Krumlov přibrati ráčila se. Jakož hned páni poručníci po Její Milost poslali a paní potom v sobotu po

⁴⁸ Wolfgang ze Salmu (č. 15) byl s Vilémem a Petrem Vokem z Rožmberka spřízněn prostřednictvím své matky Alžběty z Rogendorfu.

¹ Václav Albín z Helfenburka.

² Míňeny děti Jošta III. z Rožmberka: Anna (tehdy ve věku 16 let), Alžběta (14), Vilém (11), Bohunka (10), Eva (9) a Petr Vok (7 let).

³ Steyr, město v Horních Rakousích.



Ročník z ročníku... Ročník z ročníku... Ročník z ročníku...

Ročník z ročníku... Ročník z ročníku... Ročník z ročníku...

Ročník z ročníku... Ročník z ročníku... Ročník z ročníku...

Ročník z ročníku... Ročník z ročníku... Ročník z ročníku...

Ročník z ročníku... Ročník z ročníku... Ročník z ročníku...

Ročník z ročníku... Ročník z ročníku... Ročník z ročníku...

Ročník z ročníku... Ročník z ročníku... Ročník z ročníku...

Ročník z ročníku... Ročník z ročníku... Ročník z ročníku...

Ročník z ročníku... Ročník z ročníku... Ročník z ročníku...

Ročník z ročníku... Ročník z ročníku... Ročník z ročníku...

a údem nejmocnějším... kovému i mocenskému... v Čechách. Až do koneč... z Poděbrad v čele utra... z Rožmberka extrémně... dominiu i v průběhu vál... české gotiky, která přim... s Evropou.

Pro příští genera... využitím všech dostup... šlechty se Oldřich poku... největší opora krále -... ovládnutí zeměpanských... Rožmberků v jihočeské... ale přesto znamenala... a administrativně sjedn... ekonomického rozmach... a přímým důsledkem... svazovalo ruce jeho sy... rodu.⁷

V pohusitské do... hranicí na jihu, měst... východě) v rozsahu, k... soupeřit se slezskými... pouze »pány«, neboť... knížat a hrabat zůsta... ké ambice sahaly výš... koruně, nikoli však l... letech 15. století dal... a jménem dávno zem... výsady.⁸ Nejdůležitě... Karel IV. potvrdil s... vládařem jednotnéh... mu měli být podří... uplatňovalo už v př... generaci vždy jen je... stal podvrh zákone... okruhu stárnoucího

⁶ List Jana z Ry... Rynešová (1937), str. 2...
⁷ Územní promě... 7—19; se zřetelem k so... 1462; Rynešová (1954)...
⁸ Zhodnocení pa...
⁹ Deskový vklad... Království českého r.

Rodokmen pánů z Rožmberka

Der N. milligen Krietz 4. Burggraffen

Der Graf von Brandenburg

Burggraf von Padane



Burggraf von Anjou

Kriegsgraf von Hainaut

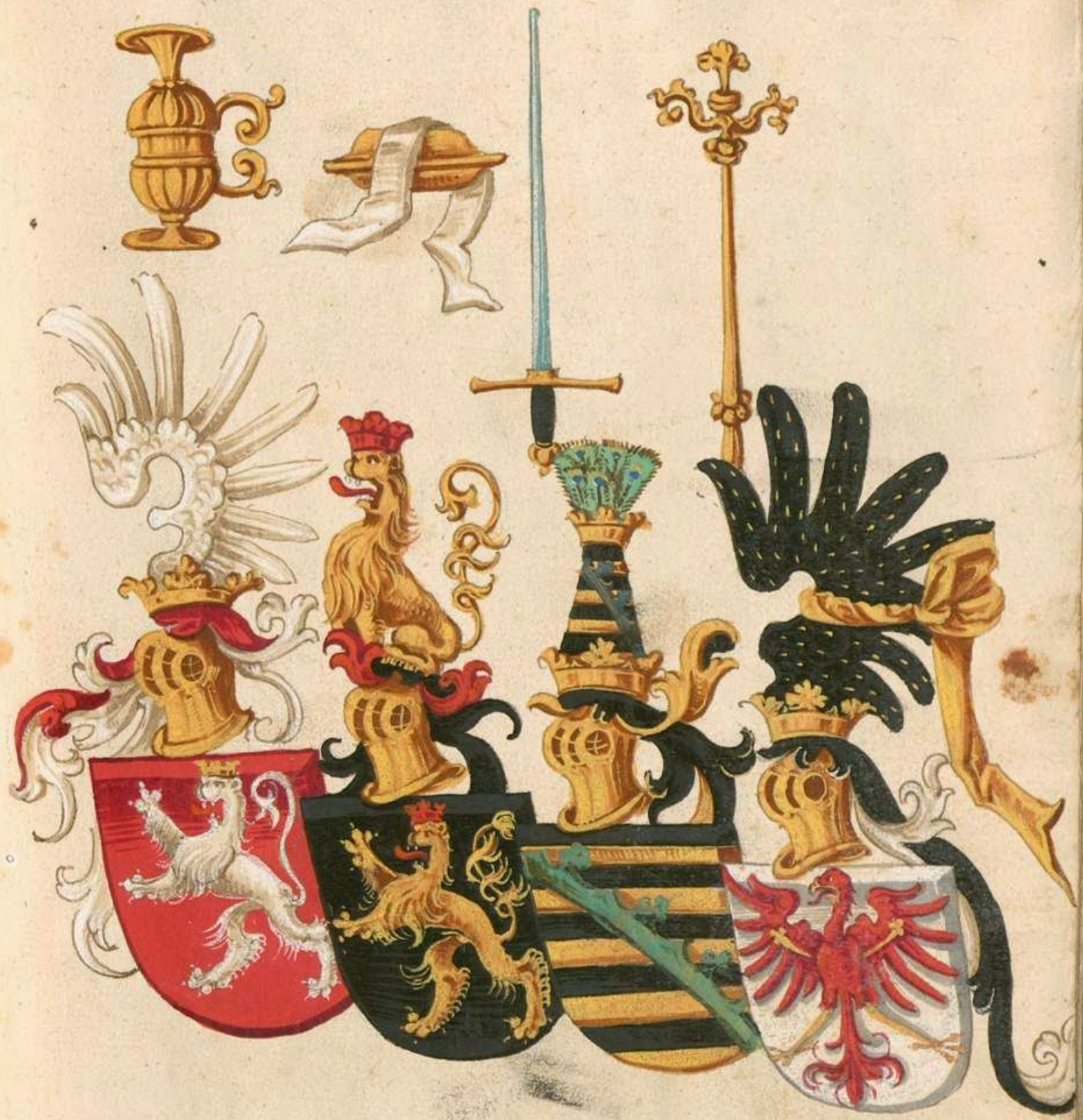


Der Künig von Sasan
 Der Künig: Kay. König
 Paterfamilias
 Guldhirscht

Der Künig von Sasan
 Der Künig: Kay. König
 Paterfamilias
 Guldhirscht

Der Künig von Sasan
 Der Künig: Kay. König
 Paterfamilias
 Guldhirscht

Der Künig von Sasan
 Der Künig: Kay. König
 Paterfamilias
 Guldhirscht





CVSTODES



LĚGV M.



Zrcadlo Slavného

Margrabství Moravského :

W kterémž geden každý Stav/dávnost/
wzáctnost/ y powinnořt swau vhléda :

Brátce sebrané a wydané / Roku

1 5 9 3.

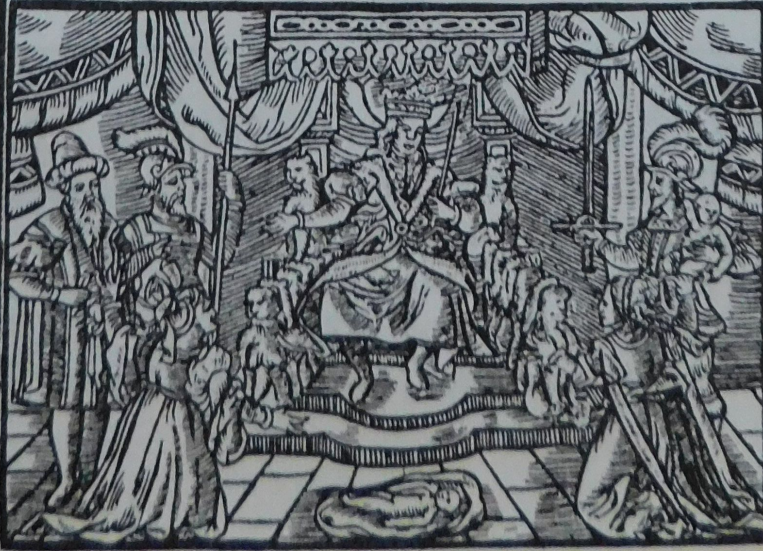
Skrze Bartholoměje Naprockého z Glogol a Naprocké Woly.

Scindūtur vestes, gēmæ franguntur & aurū,
Carmina quā tribuent, fama perennis erit.

Drabhých štat/Perel/Zlatā/Měřt/wřsy každý zbude
To co o nás napíšsi/ wěčně tu trwat bude.

CVM CONSENSV ILLV/
strisimi Principis, Domini, Domini Stani/
šlai Pavvlovvsky Episcopi Olomucensis &c.
Ac totius Senatus, omniumq; ordinum
Marchionatus Moraviæ.

OLOMVTII
EXCVSSVM APVD HÆREDES
Milichtalleri



O Erbě a Rodu Panůw Haug-

wiciůw z Biskupic.

Kapitola XIII.



Námž Zemském Gau-
du měl mýllo Drožený Pán/
Pan Joáchym Haugwitz z
Biskupic/a na Kočytnicy rč.
G.M.C. Kadda rč. Ten vžýwal po
předcých swých za Erb Beranů Hla-
wy Černé / na Sstýtu Čerweném.
Helm otewřený / Koruna na něm / a
z něj půl Berana Černého. Předko-
wé geho wyssli z Lužic / a pro hrdin-
ské činy kterýchž na Pohanech dořazo-
wali / yať se o tom nůžegů doložů / od
Kralůw a Knůžat opatřenů dostate-
čné wzawosse / w Kraginách těchto se
osadili. Od téhož Předka poslaupnost swau má / Rod starožitný
w Polště Panůw Romanůw. A tu na Morawě Kněhnických z
Kněhnic / Očemž w Stavě Rytýřském negdes.



O Starožitnosti Erbu toho / a na-
bytj geho / to se nachází. Za Panowání
oněch Wálečných Kralůw Německých a Mars-
komanckých / kterůž s rozličnými Národy Wál-
ku wedli. Rytýř geden w potřebách Wogen-
ských zběhlý / zanechán byl pro obranu na Zám-
ku pomezním w Charwačské Zemi / mage sobě
wsecken Lid kterýž na témž Zámku byl k sprá-
wě poručený. Po odgezdě Kralowškém z mý-
sta toho / weliký Lid Nepřátelský přitáhl / a nenadále Zámeč oblehl /
chtůce obležené k tomu přiwesti / aby hladem zřauženů gsauce / Zámeč-
gim pustili / nebo žádnau ginau mocý nemohi byl dobyt býti. Rč yž
pať giž nemalý čas šťastj swě° zkořstowáwali / šťastlo se jim tať dlaw-
ho na gednom mýstě ležeti. Z Zámku to widauce pořazowali na so-
bě yaťoby wseho hognost a dostatek měli. A tať z obau stran pilně se
o to starali / kterakby gedni druhé oklamati mohli. Obležení auffali
pewnosti

VESTIGIA

VIRTUTIS ET NOBILITATIS

STERNBERGICAE

IN REGNO BOHEMIÆ,

Honori

ILLVSTRISSIMORVM DOMINORVM

D D.

VVENCESLAI

ADALBERTI BALTHASARIS

JOSEPHI,

ET

JOANNIS

NORBERTI XAVERII

LEOPOLDI,

LLBERORUM BARONUM à STERNBERG,
DOMINORVM IN BECHINA, BVDINA,
VIRIDI MONTE, HORAZDIOVICIO, LIBOCHOVICIO,
SEDLICIO, KRVPNA, WRSSOVICIO, NEC NON (respectivè) IN
DÜRENHOLTZ, KUMBURG, & AULOWITZ, &c.

Dum absoluto triennali Philosophiæ studio
eandem Philosophiam publicè

IN MAGNA AULA ACADEMIÆ CAROLINÆ
PROPUGNARENT,

dicata.

PRAGÆ, Anno M. DC. LXI. Mense Junio.

Typis Universitatis Carolo-Ferdinandæ in Coll. Socijæsu ad S. Clementem.



Vestigia Virtutis et Nobilitatis Sternbergicae
in Regno Boemiae.

D.W. 2



BOHVSL. BALBINVS
E SOCIETATE IESV.

MISCELLANEA
HISTORICA
REGNI
BOHEMIÆ,

Primum a Georgio

QUIBUS

NATURA BOHEMICÆ TELLURIS;
PRIMA GENTIS INITIA; DISTRICTUUM SINGULORUM
DESCRIPTIO; FUNDAMENTA REGNI; DUCUM ET REGUM
IMPERIA; LEGES FUNDAMENTALES, CONSTITUTIONES, COMITIA,
JUDICIA; BELLA, PACES, FÆDERA; FEUDA, PRIVILEGIA;
MONEY RATIO; MAGISTRATUUM REGNI SUCCESSIONES;
PUBLICA, ET QUÆDAM HÆREDITARIA MUNIA; ORIGINES
OMNIUM COLLEGIATARUM ECCLESIARUM, ET CENOBIORUM;
VIRO RUM PIORUM ET SANCTORUM EXEMPLA; DOCTORUM
LUCUBRATIONES ET NOMINA; HÆRESEOS
ORTUS, PROGRESSUS, ET INTERITUS;

ORIGINES ITERUM UTRIUSQUE NOBILITATIS, TUM
EDITA A NOBILITATE ILLUSTRATA TOGA, SAGOQUE FACINORÆ;
CIVITATUM FUNDATIONES, FORTUNA ET STATUS;

Bibliotheca

ITEM

Lipsia

Historiæ brevis Temporum cum Chronologico examine;
aliasque ad notitiam Veteris Bohemæ spectantia, indicantur, & summa fide,
ac diligentia explicantur.

Schof.

AUTHORE

Primum 1757

BOHUSLAO BALBINO
& SOCIETATE JESU.

OPUS INGENS, VARIUM, DIFFUSUM, ALIQVOT
ANNORUM DECURIIS ELABORATUM; DOCUMENTIS
ANTIQUISSIMIS, ET CERTISSIMIS; MIRIS ET RARIS EVENTIS;
PRÆCEPTIS POLITICIS, ET POLEMICIS; TUM ETIAM VITÆ
SPIRITUALIS ET SANCTIMONIÆ EXEMPLIS AC MONITIS
REFERTISSIMUM; DENIQUE OMNI HOMINUM
STATUI ACCOMMODATUM.

De Regni Bohemici infatigabili statu, ac praecipue de Bohemica seu Slavica
 lingua in Bohemia auctoritate legum eius abolenda con-
 silijs, alijsq; rebus huc spectantibus brevis sed accurata Tra-
 ctatio.

Thomam Gzechorod Est Conventus S.
 Wenceslai Neo Longa Eremi
 Disceps S. Augustini

Ad Clariss. Virum T. G.

Scripti presentis occasio, et causa adferuntur. ^{et pertingere}
 Annis iam alter et alter efluxit, Vir Protestantissime, cum me pro
 iure veteris amicitiae nostrae, et voce et litens appellare coegisti, uti sen-
 tentiam meam de Slavica lingua in Patria nostra retinenda studio,
 tum quid ea res utilitatis haberet, quod contra si negligere-
 tur, incomodi, tum quae ita sunt homines terrarum et linguarum rudes, ac parum
 in rebus versati existimant Slavica natio abjecta, vilis, et rustica, et in
 posterum numeranda sit, plane ac dilucide explicarem. aiebas: quodam in-
 opitu et indignum tibi semper sciamus ^{videri} ~~esse~~ ^{esse} protestantiae lin-
 guam, quam Majores nostri etiam armis, cum opus esset, sub Branden-
 burgis et Carinthis Regum nostrorum tutoribus, atq; etiam sub
 ipsius Regibus Luxemburgicis et Austriae defendissent, quos ut tradi-
 ebant illi contenta convellerentur fundamentis, legum, et quidquid
 ipsi nobis spei et rei reliquissent, concideret, deniq; quod olim de mala
 Regni sub Pluhio vel Plugio administratione dictum accepimus) Bo-
 hemiam universam ad arcium Hymyellai reversuram, et Messis de
 voratis (quod vetustissimum apud nos oraculo et victimio celebratur) peri-
 turam, et haec tum erat Colloquij nostri summa. ego, ut memisse
 potes, timide respondebam: odiosum esse negotium, tractationem vitam
 plenam invidia ad praesentes, necessurum me per spinas aut ignes hujus-
 modi cineri doloso, itaq; alios aliosq; quibus tum obruebar, labores caestis
 tus, si quando a studijs vacare contingeret, non detrecturam me, et
 adnoturum operi manus ^{pollicebatur} ~~ponere~~; deniq; ita tum discessimus, ut

Est propria ma-
 nus Auctoris
 P. Bohuslai
 Balbini.

Proferens Tractatio-
 nis titulum Scripta.

multorum offen-
 sas et inimicitias,
 res permaneret, sicut
 plurimum dicitur
 dicitur

Est Conventus S. Wenceslai Neo Longa
 Eremi Disceps S. Augustini



Illustrissimus Dominus
 Matthias Godefridus Liber Baro
 de Wunschwitz, Dominus in Ronsperg,
 Wasserau, et Pleysstein, Sacrae Caesareae
 Regiae Majestatis Leopoldi, Consiliarius, Aulico-Ferdorū
 & Cameratici Judicii Assessor, nec non Districtus Pilsnen-
 sis in Regno Bohemicae Capitaneus, sive Gubernator
 Regius, ab Eadem Sacratissima Majestate
 Resolutus Consiliarius Aulico-Imperialis.
 Natus Pragae A. 1632 Donatus Ronsperga A. 1695.
 J. G. Schommer delineavit. J. C. Sartorius sculpsit A. 1707.

DIE. LVGASSI.

LVTZENBERGER. D. MANNSTEIN.

D. MANINKHAR.



D. MAGGI.

D. MACE'TIS

MARTIGNONI.

D. MOESEN.



D. MOTZEL. V. MORSIE. GENA. PICKARDT. WVNSCHWITZ. MVLGIESSER.

V. MILLER. SPACH.









František Palacký

DĚJINY NÁRODU ČESKÉHO

V ČECHÁCH A V MORAVĚ

DLE
PŮVODNÍCH PRAMENŮ
VYPRAVUJE

FRANTIŠEK PALACKÝ.

NOVÉ VYDÁNÍ OBSTARAL A. DOLENSKÝ

DÍLU I. ČÁSTKA I.
OD PRVOVĚKOSTI AŽ DO ROKU 1125.

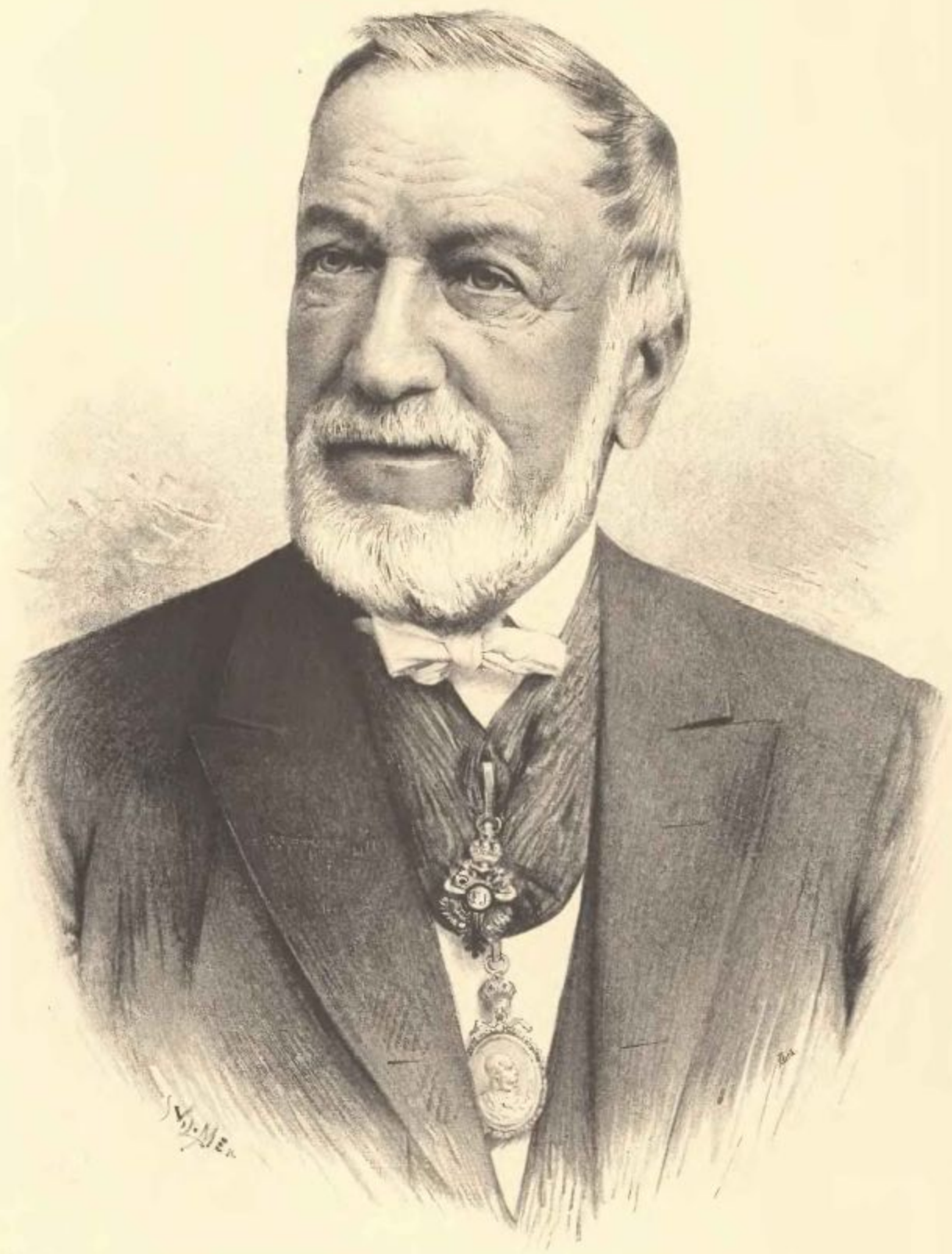
V PRAZE.
NAKLADATELSTVÍ GUTENBERG KNIHKUPECTVÍ
OTA LEBENHART.

1928.

POPIS KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO

František Palacký

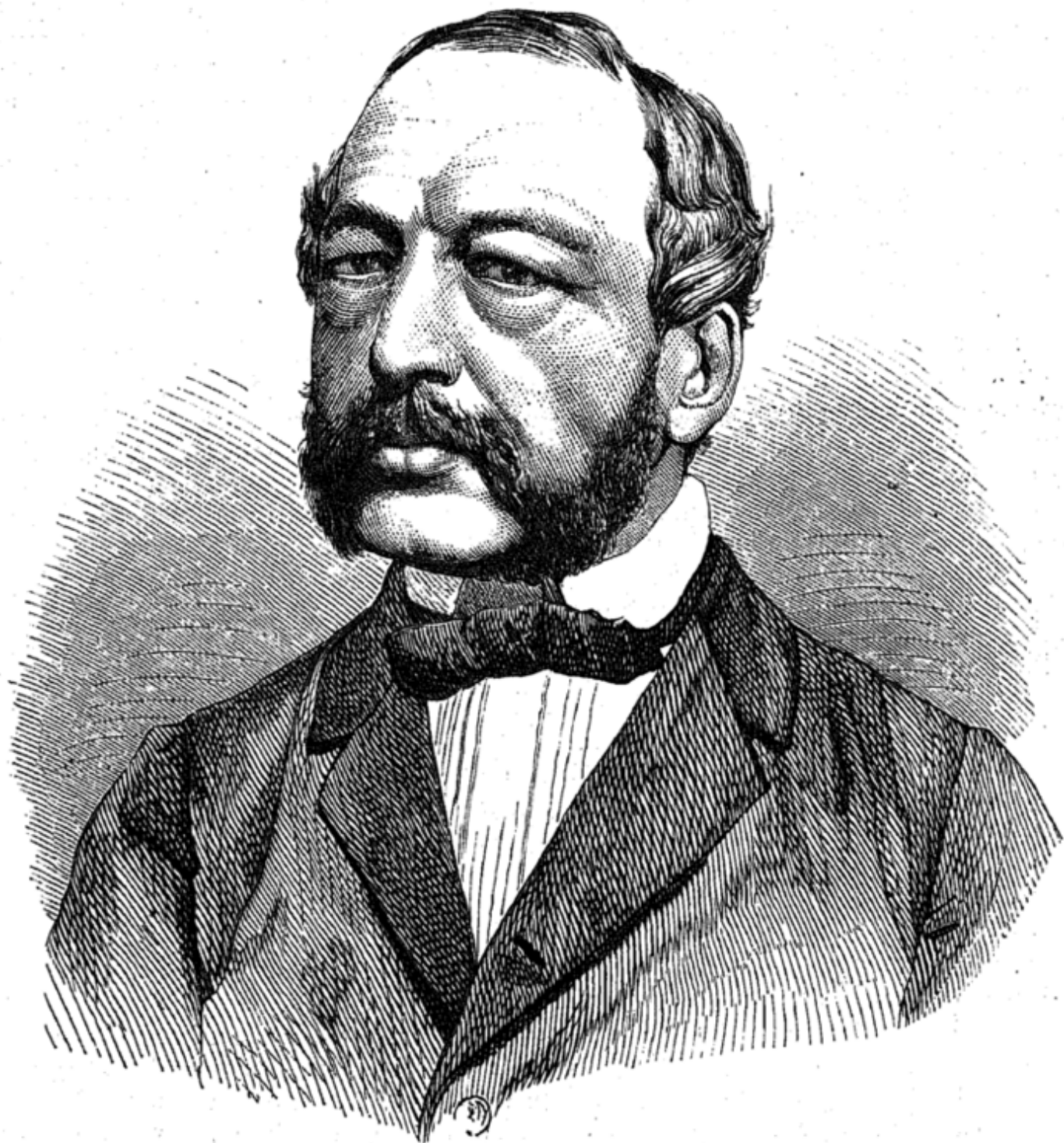




VACLAV VLADIVOJ TOMEK.

DĚJEPÍSEČ ČESKÝ.

NARODIL SE R. 1818.



Antonín Rybička Skutečský.
Kreslil F. Kryšpín.



NEJSTARŠÍ
PEČETI ŠLECHTY ČESKÉ
AŽ DO ROKU 1300.



Kapsel

MARTIN KOLÁŘ,
profesor c. k. vyššího reál. gymnasia v Táboře.

V TÁBOŘE.

Tiskem J. K. Franke. — Nakladem vlastním.

1893.



August Sedláček.

HRADY

ZÁMKY A TVRZE

KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO.

POPISUJE

AUGUST SEDLÁČEK,

C. K. KONSERVÁTOR A GYMNASIJNÍ PROFESSOR.

ILLUSTRUJÍ

ADOLF LIEBSCHER A KAREL LIEBSCHER.

AUGUST SEDLÁČEK

Atlasy
erbů a pečetí
české a moravské
středověké
šlechty



svazek 5

Edit
VLADIMÍR RŮŽEK

ACADEMIA



August Sedláček.

HRADY

ZÁMKY A TVRZE

KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO.

POPISUJE

AUGUST SEDLÁČEK,

C. K. KONSERVÁTOR A GYMNASIJNÍ PROFESSOR.

ILLUSTRUJÍ

ADOLF LIEBSCHER A KAREL LIEBSCHER.

AUGUST SEDLÁČEK

Atlasy
erbů a pečetí
české a moravské
středověké
šlechty



SVAZEK 5

Edit
VLADIMÍR RŮŽEK

ACADEMIA

DER ADEL
DER
BÖHMISCHEN KRONLÄNDER.

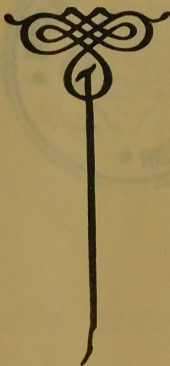
EIN VERZEICHNISS
DERJENIGEN WAPPENBRIEFE UND ADELSDIPLOME
WELCHE IN DEN
BÖHMISCHEN SAALBÜCHERN DES ADELSARCHIVES
IM
K. K. MINISTERIUM DES INNERN IN WIEN
EINGETRAGEN SIND.

EXCERPIERT VON
AUGUST von DOERR.

PRAG.
VERLAG VON FR. ŘIVNÁČ.
1900.

Staromoravští rodové

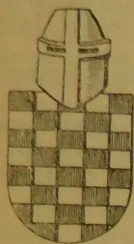
Sestavil a vydal
JOSEF PILNÁČEK



V e V í d n i 1 9 3 0

Nákladem spisovatele Josefa Pilnáčka ve Vídni IV., Prinz Eugenstr. 62. — Tiskem Lidové knihtiskárny Ant. Machát a spol. (odpovídá Josef Žinkovský) Vídeň V., Margaretenplatz 7.

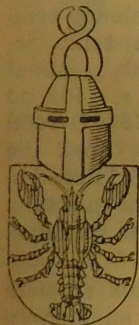
1. z **Vežek** (okres zdounecký) psal se vládecký rod znamení šachovnice. Cels z V. připomíná se i se syny svými Alšíkem a Jencem a dcerou Eliškou r. 1351. Alšík z V. žil v letech 1351—1416 a uvádí se často při různém zboží 1351 (Lhota) 1399 (Vežky) 1416 (Natršaly), Jenec z V., bratr Alšíkův, žil 1351—1377 a nacházíme ho kromě dříve uvedených statků r. 1359 (Rataje), 1368 (Hrnčovice), 1377 (Chylec, Šidlochov); ženat byl s Lutkou 1371, která zboží v Něžicích měla, Eliška sestra předešlých se připomíná r. 1351 při Lhotě.



Znak dle pečeti Alšíka z V. 1399 C. D. M. XV. 340 (Alesch de Wezka) barev neznámých. Uvádíme, že šachovnici na štítě měl kromě rodů, které u Koláře (Heraldika sub. šachovnice) a Krále (Heraldika str. 299) jmenovány jsou, také Vichard pincerna de Dobra z r. 1332 (dvorní archiv Vídeň, Sběrka pečeti I. 71—3248). Podobná (táz?) pečeť, totiž štít šachovnice, klenot, rohy volské vyobrazena v Časop. přátel spol. star. česk. ročník XI., příloha pečeti č. 1, a uvedeno, že patří Jindřichovi z Dobré (S. HAINRICI PINCERNE DE DOBRA). Z téhož rodu de Dobra pochován Žibřid pincerna (†1313) a Anna pincerna de Dobra (†1317), sestra Bedřicha z Azenbruku, a pochováni u Minoritů ve Vídni, kde také v soudobé úmrtní knize téhož kláštera znak jejich (šachovnice bílo-modrá) vymalován. (Vyobrazení viz Berichte des Altertums-Vereines zu Wien, Band XII., str. 63.)

Sedláček uvádí v Časop. Mat. Mor. roč. 16., str. 97—98 (Rozletité kapitoly . .) Alše z Vežek (r. 1399), jehož pečeť má znak rodu z Linavy (štít čtyřikrát na příč dělený, první a třetí pole šachované) a pečeť nese nápis S. Alschonis de Linavia, což by ovšem na společný původ s rodem z Linavy ukazovalo, a doplňuje v Heraldice II. 302, že téhož znaku byl Bedřich z Linavy (1312) se štítem na příč rozděleným na 4 pole, ze kterých bylo 1. a 3. svrchu šachované, tak jako u Aleše z Linavy, odjinud z Vežky (Vežek).

2. z **Jemničky** (neznámé) pocházela stará vládecká rodina, která v pozdních dobách na Moravě četně se rozšířila. Z nejstarších členů rodu tohoto, kteří raka na štítě měli, známe bratry Milotu a Ondřeje z Jemničky. Milota držel r. 1437 Přemilkov (také Přímělkov) na Jihlavsku a koupil s bratrem Ondřejem Hradisko (Ruchštejn); ženat byl s Kuňkou z Rohů (okres Vel. Meziříč), která se již r. 1447 připomíná. Ondřej, bratr jeho, uvádí se r. 1437 v držení Hradiska a manželkou jeho byla Barbora z Rohů (1447), snad ovdovělá po Drslavu z Ocháb (viz DZ. O. X. 112, 1437), která



měla zboží ve Studnici (u Vel. Meziříče) a Oslavě, dle kterého se potomstvo jeho psalo Oslavští z J. (Dle Č. sp. kde o nich obšírněji promluveno a o kterých prozatím dokladů nemáme.) Jiná větev, snad potomstvo Milotovo, držela Váneč (u Náměště) a psala se dle ní Vánečtí z J., z kterých známe téměř současně žijící dva členy Jana a Sigmunda V. z J., který kolem r. 1570 se uvádí ženat jsa s Rájeckou z Mirova. (Č. sp.) Jan V. z J. držel Váneč již r. 1550 a měl syny Jiřího a Bartoloměje V. z J. (Č. sp.) Bartoloměj dříve uvedený držel nejdříve (1560) s bratrem Jiřím Váneč a patřily mu také Pavlovice, Opatovice, Dol. Vilémovice, Dřevohostice (1560) a Váječ (1567); ženat byl dvakrát, po prvé

s Annou Zámorskou ze Zámorsk, po druhé s Annou z Vel. Poruby a na Dol. a Hor. Polánce a zemřel 8./9. r. 1589 (Čs. sp.) O potomstvu jeho určitých zpráv nemáme. Jiří V. z J., bratr dříve jmenovaného Bartoloměje, držel Váneč (1560) a Vel. Byteš jakož i později (1567) Jesenici; ženat byl po prvé s Johankou a po druhé s manželkou rodu nam neznámého, která se r. 1576 již co vdova uvádí. Syn jeho byl Václav (Č. sp.), pán na Válči, Vánči a Suchohrdlech (1590—1616), cis. rada a číšník, který také od r. 1605 úřad hejtmana kraje jihlavského zastával. Časem sídlil v Ivančicích, kde (1616) i svůj dům měl, ženat jsa tehda s Kateřinou Kokorskou s Korkor (registra Ivančic str. 68). Blízké jeho příbuzenstvo rovněž na Ivančicku sídlící byli Jan a Dorota V. z J., kteří ještě více sester a bratrů měli. Jan zde uvedený seděl 1590—1608 na svob. domě „Frišperku“ v Ivančicích a ženat byl po prvé s Ludmilou z Olbramovic (zemřela r. 1600 a má náhrobek v Ivančicích) a po druhé s Marianou Služskou z Chlumce, která 1608 byla již vdovou. Dorota, sestra Janova, byla provdána za vládky ze Šanova a uvádí se r. 1591 již mrtvá (vše viz registra Ivančic). Do té větve patří a snad syn dříve uvedeného Václava V. z J. (1590—1616) byl Vilém V. z J. na Vánči a Válči, který r. 1616 co sirotek se uvádí (Č. M. M. roč. 46., str. 161 a 164 a poznámky sub 104), roku 1620 na universitě v Heidberce studoval (matrika univerzity v H.) a který ještě r. 1624 23./4. (AL. pečeť) na Vánči seděl.

Jiný rozvod této větve V. z J. počíná Jindřichem V. z J. (Č. sp.), který byl snad syn dříve uvedeného Jiříka V. z J., neboť r. 1595 nacházíme ho v držení Jesenice; ženat byl s Annou Porubskou z Vel. Poruby a na Polánce (vdova Bartoloměje V. z J.?). Z dětí jeho známe Sigmunda Václava, Viléma Jana a dvě Aleny (jedna nar. 23./7. 1597 a zemř. 6./7.) 1599, z kterých Vilém Jan záhy zemřel, kdežto Sigmund Václav dědil po otci Porubu a Polánku, býval (r. 1625) zemským sudím na Opavsku a ženat byl (r. 1617) s Kateřinou Stirnskou ze Stirn (†1650 3./9.), která mu porodila dvě dcery, Ludmilu Konstancii a Zuzanu Eleonoru. Sigmund Václav zemřel 5./1. r. 1647 a první z jeho dcer Ludmila Konstancie dědila Porubu a Polánku, jsouc provdána za Jiřího Bedřicha Skrbenského a zemřela 1680, kdežto sestra její Zuzana Eleonora byla r. 1615 ženou Mikuláše starš. Orlika z Laziska a zemřela kolem r. 1680. Současně s nimi žil jiný člen této větve Jan Kryštof, který dědil po Sigmundovi Václavovi V. z J., ženat jsa po prvé s Marií z Tarolů a po druhé s Helenou Saloménou Müllerovou z Reichenberka (vdala se po druhé za Jiřího Maurice Kotulinského). Jan Kryštof zemřel 9./II. r. 1647 a jím vyhasl starý rod Vánečských z Jemničky (Vše dle Č. sp.), po kterých dědili Skrbenští a Helena Sal. Kotulinská.

O rodu z Jemničky viz také: Paprocký Diadochus II. 2, 294; Kadich str. 174; Český časopis histor. XIX 456; Časop. M. Mor. roč. 46., str. 161, 164 a poznámky sub. 104; Časop. mor. musea roč. IV., čís. 1., str. 60, 62, 66, 68, článek: Rychtářská registra města Ivančic; obšírně pojednáno o rodu z J. v Časop. spol. přátel star. česk., roč. 14, tab. pečeti XII. a str. 27—29, z kterého jsme své údaje doplnili (Č. sp.), je označující, viz též Vlastivěda, okres ivančický, str. 62, Časopis vlast. sp. olom. musea 1925 str. 68. Znak všeobecně znám, štít a klenot barvy bílé, rak červený, točenice bílé a červené. Pečetě viz na př. 23./4. 1624 AL. (Viléma) a Č. sp. (Bartoloměje 1569). Srovnej různé zde uvedené rody téhož znaku (raka a račích klepet). Viz též Heraldika II. 294.



Šnak oládyk Pěčků z Radostic (původem ze Smržic u Prostějova).

smrtném loži) a příležitostně skládání věnováno též pozůstalé vdově Magdaleně (vdově po Janovi Brikcim Jevičským, uvádí Zibrť, Bibliogr. IV., č. 208, 209). Znak Brikciho z C. (dle Krále, Heraldika 323) byl lev, držící zvon na skále, klenot zvon mezi křídly.

Znak Tišnovských z C. (dle kop. pag. 112) byl štít ze spodní polovice červený a z vrchní polovice

bílý a od spodku až do vrchu téhož štítu krokvice žlutá neb zlatá, mezi kterou krokvicí ve vrchní polovici štítu půl lilie modré jest. Helm kolčí s točenicemi těch všech (dříve uvedených) barev; přikryvadla po pravé straně červená a bílá (stříbrna), po levé straně žlutá (zlatá) a modrá. Klenot krokvice žlutá (zlatá) a půl lilie modré nad tím vším způsobem jako na štítu.

60. Kropáč z Nevědomí.



N. z Nevědomí

1460 †

— Ofka ze Zátor

1455 provdala se podruhé za Štěpána Kropáče z Holštejna a byla jeho druhá žena, Ofka.

Mikuláš z Nevědomí

1466 Skrzčice
1482 Bzenec
1457 †

— Dorota z Patendorfu
(Zrcadlo 159)

Jiří z Nevědomí

1465 Skrzčice
1466 Křiže

Jan z Nevědomí

(nejmladší syn)

1466 Skrzčice, 1481 na Bučovicích
1492 Kunovičky 1506 †

I — Markéta z Landštejna a na Stavěšicích, sestra Jiřika z Land. snad ovdovělá z Nezpečova.

†1481 Bučovice

(pomník doposud zachován).

II — Markéta z Ojnic sestra Aleše z Ojnic 1501, 1512 †

Křištof Kropáč

z N. ze Bzence
1427 Vikoš Racov
1502 (Litěnice)

— Bohunka Pražmova z Bílkova.
(Zrcadlo 159)

Václav Kropáč

z N. ze Bzence
1497 Vikoš, Racov
1503 na Bzenci

Jan Kropáč

z N. ze Bzence

1497 Vikoš, Racov
1497 děkan ve Vratislavě

1516 studuje universitu ve Vídni (matrika)

Jindřich Kropáč

z N. ze Bzence
na Ivanovicích

1497 Vikoš, Racov
1498 Ratiškovice

I — Johanka z Reichlinka
II — Kateřina z Leskovce

Mikuláš

1511
Dražůvky
1517
30./4. A.L.

Jiřík

1506,
1527

1560

Jindřich

1505

Křištof

Aleš

1506
1545
na Košíkově, městský arch. Biteš

1506

Zdeněk

Eliška

Žofka

— Rudolf z Eberharce a na Jinošově 1512 (Půh fol. 15, 35)

Jan Kropáč starší

z N. na Litoměřicích
(Kunovice, Hranice, Zlín, Kyjov)

† 22./10. 1571 v Hranicích poslední svého rodu, stár 68 roků.

I — ... z Kunovic, sestra Jetřicha z K. a na Uh. Brodč. (Zrcadlo 158).

II — Veronika z Leskovce † 1565 (potomstvo dle Paprockého)

Albrecht † 1527

Bohuslav † asi 1536

Barbora

† 1529

— Albrecht

Vojkovský z Milhostic

Kateřina

† 1564

Loštice

— Prokop Podstatský z Prusenic

Veronika

† 1571

Jvanovice

— Petr Pražma z Bílkova 1559

Magdalena

— Znata z Víckova

Ludmila

— Beneš Pražma z Bílkova

Anna

— Jiří ml. ze Zástřizl

Legenda. Kropáčové z Nevědomí jsou původem z Nevidomí (Neviadom) v dřív. pruském Slezsku (osady ležící nedaleko Rybník). Původní rod Neviadomských z Neviadom měl týž znak jako Kropáčové. Příjmení Kropáčů z Holštýna, do kterých se Ofka ze Zátor provdala (Štěpán Kropáč z Holštýna měl již r. 1420 jinou Ofku za ženu). Rod ze Zátor byl na Moravě zastoupen Žikmundem ze Zátor, který se píše co sestřencem Žofky z Vartnova (u Krňova ve Slezsku). Dle téhož Vartnova psala se jedna větev rodů z Holštýna (Štěpán a jeho syn Štěpán z Holštýna a

Mikuláš

† 1553

Bohuslav

† 1571

Křištof

† 1549

Anna (Johanka), dědička Hranic 1572

I — Jan Jetřich z Kunovic 1572—1581 †

II — Jan ml. ze Žerotína 1582

Dorota

† 1571

Magdalena

† 1565

Vartnova, Půh. I. 379, kteří byli r. 1412 strýcové Kropáčů z Holštýna). O Kropáčích z Nevědomí viz Kubiček, Z dějin města Loštic 133, Kratochvíl, Dějiny Bučovic. Literatura jest uvedena od Zibrty v Bibliografii I. 432. Viz též Houdek, Moravské vývody erbovní č. 80, Blažek (Siebmacher), Der Adel v. oest. Schlesien 51 (Neviadomski v. N.) Paprocký, Zrcadlo 148—159, uvádí mnohé, nyní již nestávající náhrobky, které bývaly v Hranicích i jinde. Paprocký, Zrcadlo 159 uvádí, že Jan Kropáč z N. a na Podivíně (asi z potomstva Jana 1506) měl sestru, provdanou za Čertorejského z Čertoreje a dceru Magdalenu, provdanou za Lhotského ze Ptení a na Vranové, druhou dceru Alžbětu, ženu Šerínky ze Šerína, a třetí dceru Johanku, provdanou za Jiřika Hostického z Hostic.

Znak všeobecně znám, jak zle vyobrazeno, barva bílá a modrá. Per nad helmou bývalo 3-5, střídavých barev.

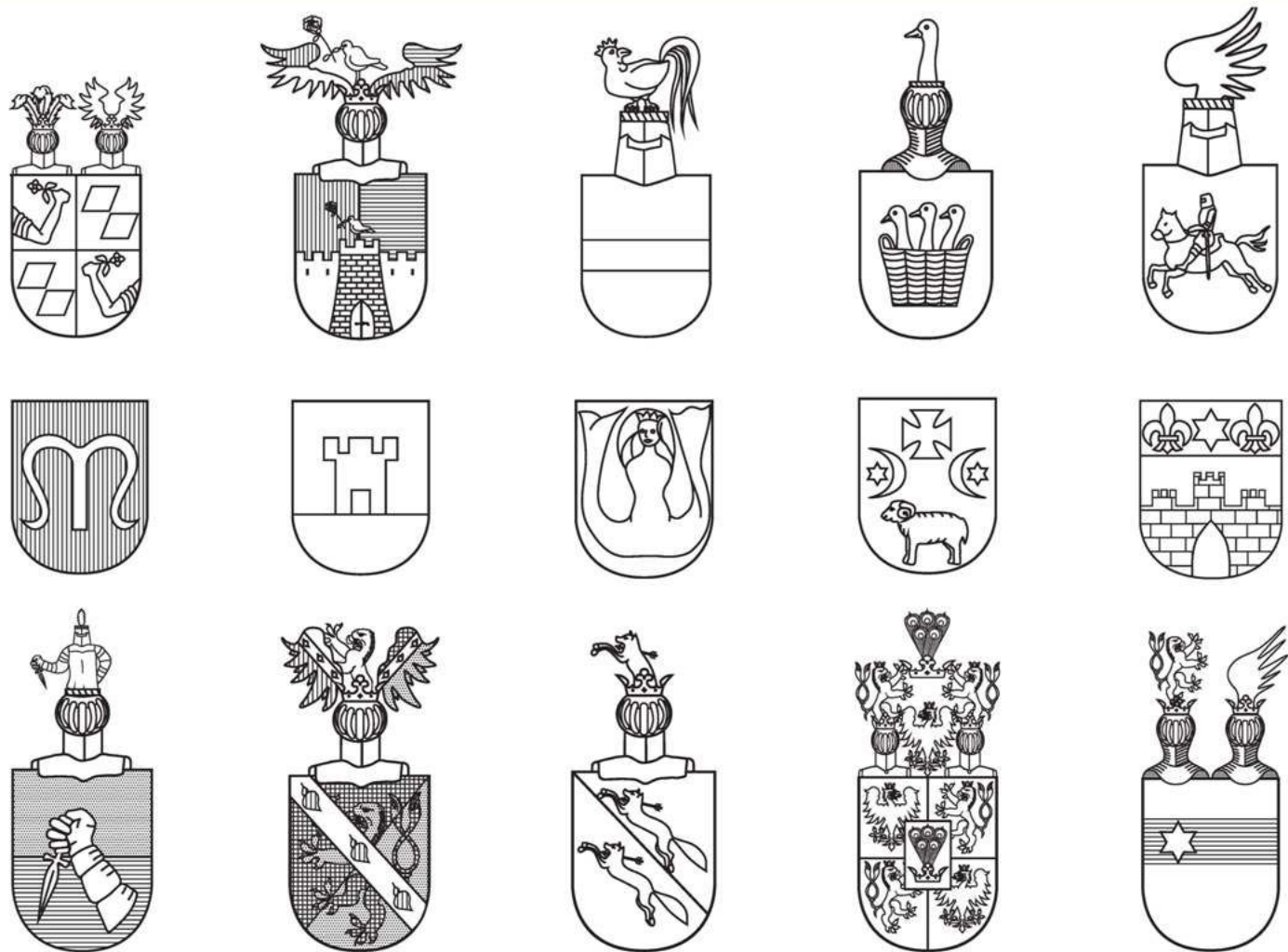
Josef Pilnáček

OBČANSKÉ ZNAKY



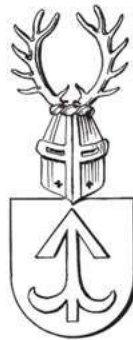
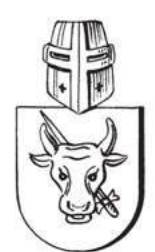
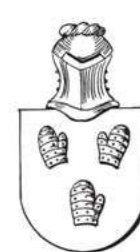
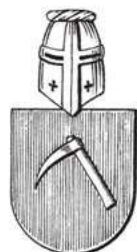
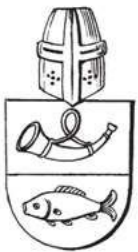
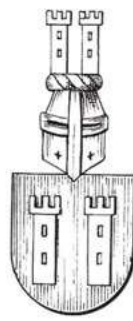
Josef Pilnáček

NEZNÁMÉ RODY A ZNAKY STARÉ MORAVY



Josef Pilnáček

RODY STARÉHO SLEZSKA



PROF. RUDOLF BAČKOVSKÝ

Bývalá

ČESKÁ ŠLECHTA

přebělohorská i pobělohorská

na svých sídlech v Čechách a na Moravě

a ve svých znacích

JINDŘ. BAČKOVSKÝ, PRAHA

Vlastníci hradu Pernštejna:

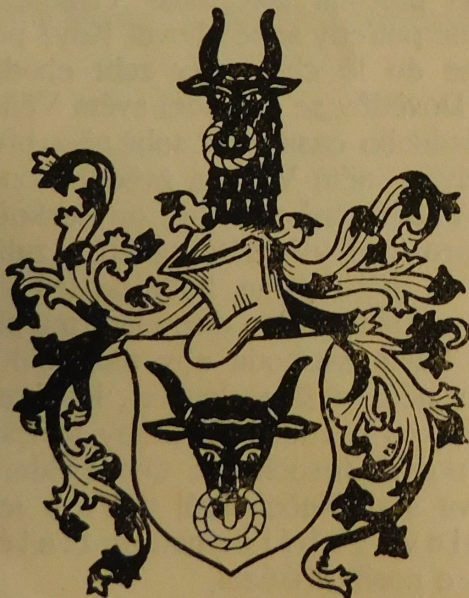
Páni z Pernštejna
do r. 1596

Dáni z Pernštejna, nejbohatší a nejslavnější moravský rod panský, zvali se původně z Medlova. Praotec rodu vladyka Hořard založil ke konci 12. století hrad Zubrštejn, později přestavěný z kamene. Proto byl zván Kámen a jeho držitelé se psali z Kamene, latinsky de Lapide. — Hořardův syn Štěpán I. z Medlova, purkrabí na hradě Děvicích a zakladatel ženského kláštera v Doubravníku, byl od krále Přemysla I. roku 1218 povýšen do panského stavu. Zemřel asi r. 1235. — Z jeho tří synů se stal Vojtěch proboštem kláštera v Doubravníku, kdežto jeho bratři Štěpán II. a Jimram založili asi hrad Pernštejn, neboť se první psali podle něho z Pernštejna. Název hradu, původně Bärenstein (medvědice) měl původ od medvědů, kteří se hojně vyskytovali v okolních lesích vedle jiných divých zvířat, jak nasvědčuje erbovní pověst rodů Pernštejnů.

Ze šesti synů Štěpána II. se psali z Pernštejna Štěpán III. a Havel, kdežto ostatní Filip, Bohuslav a Jimram z Kamene, patrně podle svých sídel. — Ve 14. století se rod rozdělil na dvě větve perňštejnskou a jakubovskou, zvanou podle Jakubova u Mor. Budějovic. Jimram z Kamene prodal Zubrštejn roku 1329 moravskému markrabímu Janovi. Hrad Pernštejn zůstal však perňštejnským majetkem a byl během 14. století rozšiřován a přestavován. Z původního hradu se uchovala hlavně nejvyšší věž hradu »Barborka«.

Zakladatelem moci rodu byl Jimramův syn Vilém z Pernštejna († 1378—1422), který byl věrným stoupencem krále Václava IV. v jeho sporech s moravskými Lucemburky, markrabím Joštem a jeho bratrem Prokopem. Jeho synové Jan († 1475) a Bavor byli již vyznavači Husova učení a bránili je proti olomouckému biskupovi Janu Železnému a účastnili se také husitských výprav proti křižákům krále Zikmunda. Později byli stoupenci krále Jiřího proti Dánské jednotě. Když roku 1457 hrad Pernštejn vyhořel, prováděli bratři na hradě nákladné stavby, které dokončil slavný Bavorův syn Vilém 1435—1521, nejznamenitější člen rodu Pernštejnů, vynikající

Z Pernštejna do r. 1596.



Černá zubří hlava se zlatou houžví v chbřípích na stříbrném štítě. Na helmě táž zubří hlava s krkem. Krydla černá a stříbrná.

hospodář a proslulý a moudrý politik. Za něho dosáhla rodová moc vrcholu. Vilém zastával mnoho úřadů, byl komorníkem zemského soudu v letech 1475—1490, nejvyšším maršálkem českým v letech 1483—1490 a nejvyšším královským hofmistrem do r. 1514. Získal rozsáhlé statky v Čechách i na Moravě, takže byl nejbohatším českým velmožem vedle Rožmberků. Pernštejnská država se rozkládala v dlouhém přerušovaném pruhu od Moravské brány směrem k západu až do středního Polabí. Na Moravě kromě Pernštejna k ní náležel Helfštein s Lipníkem, Hranice, Drahotuš, Přerov, Kojetín, Tovačov, Kralice, Čechy, Opatovice, Kunštát, Lysice, Židlochovice, Sádek, Třebíč, Nové Město, Veselíčko a Buk. V Čechách byly perňštejnskou državou Pardubice, Kunětická hora, Pošštejn, Brandýs nad Orli., Lanškroun, Landšperk, Rychnov, Choceň, Skuhrov, Litice, Černíkovice, Týnec nad L., Nový Bydžov a Hluboká kromě zástavních statků. Pernštejnský majetek nebyl tak zcelen jako mocných jihočeských Rožmberků. Proto nedosáhli Pernštejnové jejich politického významu. Vůdčí postavení Pernštejnům ve veřejném životě však

Páni z Pernštejna.

Hotard (Gothardus) 1174						
^						
Stěpán I. z Medlova, purkerabí na Děvicích † 1235						
^						
Vojtěch z Medlova (de Lapide - z Kamene) probošt kláš. v Doubravníku, 1239—1256	Stěpán II. de Zubri na Zubrštejně 1237—1355					Jimram 1237
^						
Jimram 1243—1294	Stěpán III. z Pernštejna, zakladatel bradu Pernštejna 1243—1294	Filip, mor. komorník 1269—1292	Bobuslav, břeclavský 1292—1294			
^						
Stěpán IV. z Pernštejna 1322						
^						
Robiš 1326						Filip 1326
^						
Jimram z Pernštejna 1349	Jimram z Jakubova 1349 větev jakubovská do poč. 15. století					Filip z Jakubova 1349
^						
Vojtěch z P. 1364 m. Kunka	Jindřich 1366	Vaněk 1366	Jimram 1366			
^						
		Stěpán 1378	Bohuslav 1378	Vilém z P. 1378—1422 zem. hejtm. mor.	Smil 1378	
^						
			Stěpán † mlád	Bavor † 1475 m. Bobunka z Lomnice	Jan 1466—1475	
^						
Zikmund	Vilém z P. 1435-1521, nejvýznamnější člen rodu m. Johanka z Liblic † 1515			Vratislav † 1496, zem. hejtm. mor., m. Lidmila z Kunštátu		
^						
Anička 1536	Bobunka 1545 m. Jindřich z Lipého	Vojtěch z P. 1490—1534 1. m. Markéta z Postupic 2. m. Johanka z Vartemberka † 1536		Jan zv. Bohatý 1. m. Anna z Postupic 2. m. Hedvika ze Šelmberka † 1535 3. m. Magdalena Zeklovna z Ormozdu		
^						
Marie m. Václav Adam, kn. těšínský	Kateřina † 1552 m. Jindřich ze Svamberka	Jaroslav 1528—1569 m. Alžběta Thurzovna	Vratislav zv. Nádherný 1530—1582 nej. kancléř čes. m. Maxmiliána de Lara † 1608 celkem 20 dětí	Vojtěch 1532—1561 1. m. Kateřina z Postupic 2. m. Johanka z Vartemberka † 1536		
^						
				Hedvika † 1558		
^						
Polyxena † 1624 1. m. Vilém z Rožmberka † 1592 2. m. Vojt. Zden. z Lobkovic † 1628	Johanka * 1556 m. Ferdinand vév. de Villa Hermosa	Eliška * 1557 m. Albrecht z Fürstenb.	Františka m. kníže z Kasertu	Bibiána m. František † 1597 vév. z Conzangy	Jan 1597 m. Anna Marie Manriquez de Lara	Maxmilián kanov. olom. 1575—1613
^						
Anna, Frebonie 1596—1646 poslední člen rodu po přeslici			Helena Eusebie		Jan Vratislav 1594—1631 poslední člen rodu po meči	

Nástupci pánů z Pernštejna na hradě Pernštejně :

Katharin z Katharu
1596—1609



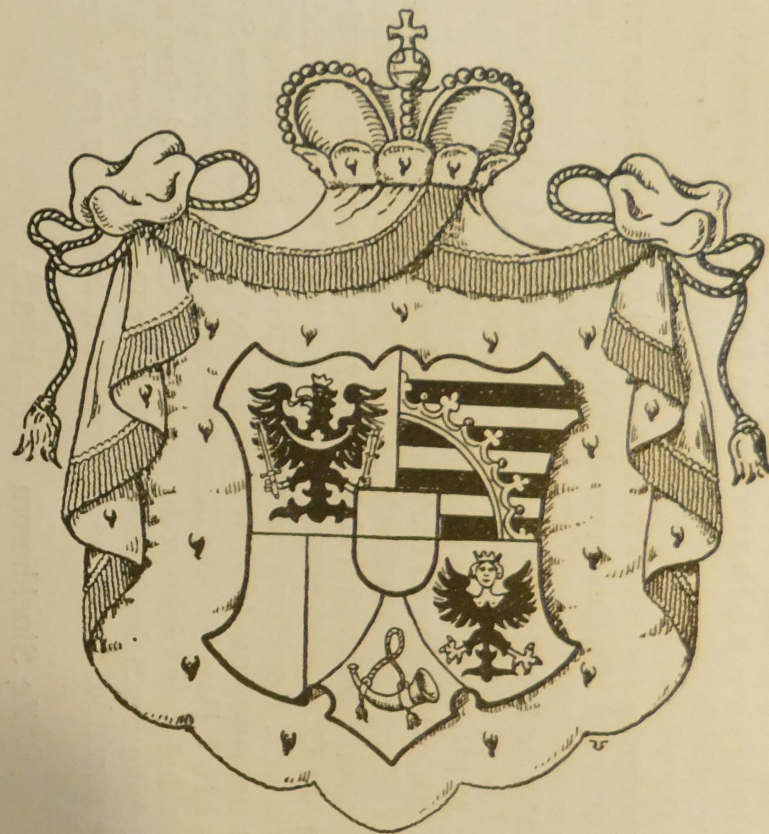
Čtvrcený štít: 1. a 4. pole (původní znak) nahoře červené, uprostřed zlaté, dole černé, přes ty barvy zelená jedle s kořeny. — 2. 3. pole modré se zlatým lvem. — Na helmě s korunou 3 pštrosí péra červené, stříbrné, zlaté. Krydla červená a stříbrná, modrá a zlatá.

Lickové z Ryzenburka
1609—1625



Zlatý třmen na modrém štítě. Na helmě zelená kyta, na ní týž třmen. Krydla modrá a zlatá.

Knížata z Lichtenstein-Castelcornu
1625—1720



Knížecí znak od 1606:

Čtvrcený štít: 1. pole (Slezsko) zlaté s černou orlicí se stříbrnou pružinou a červenou zbrojí, 2. pole (Sasko): 8 příčných pruhů střídavě zlatých a černých, přes ně rozvinutá zelená koruna, 3. pole (Opavsko) nazděl poloviční červené a stříbrné, 4. pole (Schellenberg): zlaté s černou harpyí-orlicí s divčí korunovanou hlavou. Mezi 3. a 4. polem vystupuje zdola modrý hrot se zlatou trubkou (Krnov). — Střední štítek napříč zlatý a červený (původní znak rodu). — Znak spočívá na knížecím plášti s knížecí čepicí.

VÁCLAV ELZNIC

Renobilitační procesy pražské



OSTRAVA 1986

O B S A H

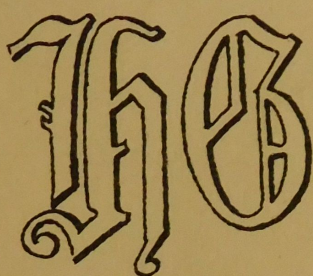
	Strana
Slechtictví a renobilitace	5
Právní podstata procesů	6
Technika padělků	7
Vznik aféry	9
Případ ryt. Aloise Müllera z Mildenerka	10
Křivé svědectví JUDr. Aloise Hrdličky	14
Případ ryt. Petra Antonína Šlechty ze Všehrd	15
Šlechtův II. proces	16
Případ Josefa Mejtského	17
Mejtský — spisovatel	19
Případ Jana Vašáka	19
Vašákův porotní proces	22
Případ JUDr. Antonína Růžka rytíře z Rovného	23
Případ Christiana Brücknera	25
Neznámí pachatelé	25
Falza Krušinovská	26
Případ Adolfa Řídkého	27
Porotní případ Vojtěcha Krále z Dobré Vody	27
Zrušení šlechtických titulů, erbů a predikátů	29
Regesta z fondu „Šlechtický archiv“ v SÚA	29
Závěr	32
Poznámky	33

Na titulní straně: erb ze zrušeného renobilitačního diplomu Rašínů

Na zadní straně obálky: zrušený renobilitační diplom Vaváků

Rudolf Melichar a kolektiv

SBORNÍK
K ZÁKLADŮM GENEALOGIE



Klub pro českou heraldiku a genealogii

Závodní klub ROH Tesla Strašnice

Praha 1988

O B S A H :

		Strana
1	Úvod	5
2	Česká literatura genealogická	7
3	Uvedení do rodopisné práce	21
4	Kroniky rodové a rodinné	53
5	Česká křestní jména a příjmení	57
6	Míry a váhy	63
7	Přehled měny v Čechách	70
8	Zjišťování cen a mezd v minulosti	76
9	Organizace archivů v ČSR a jejich přehled	82
10	Matriky	88
11	Pozemkové a pomocné knihy	99
12	Berní rula, katastry, urbáře a fondy velkostatků	119
13	Katastrální mapy a indikační skicy	135
14	Zemské desky české, moravské a slezské	137
15	Sčítání lidu - sčítací operáty	142
16	Cechovní archiválie	144
17	Zádušní knihy, kroniky farní, obecní a školní	147
18	Dědické právo v Čechách	150
19	Závěr	159

ČESKÁ LITERATURA GENEALOGICKÁ

Viktor Palivec

Česká rodopisná literatura není na původní ucelená díla nikterak bohatá. Rodopis, který byl u nás v povědomí již odedávna, měl však dříve převážně ráz uzavřeně feudální, byl důležitou pomůckou k rodovým průkazům a dokladům, ale i k bájím a vždy v úzkém vztahu s heraldikou. Příkladem budiž dílo Bartoloměje Paprockého z Hlohol. Teprve ponenáhlu, zvláště osobou Václava Březana a později Františka Palackého dostával rodopis ráz pomocné vědy historické. Rozšíření a popularizace dociluje počátkem třicátých let našeho století, zvláště po založení Rodopisné společnosti čl. v Praze, kdy vzrůstá o rodopis značný laický zájem. Tento občanský rodopis má charakter převážně praktický a popisný. Kromě bohatého a návodného materiálu v Časopisu této společnosti /od r. 1929/, v němž vycházejí i některé praktické pomůcky k rodopisné praxi, je to zvláště práce Markusova, která v knižní formě poprvé uceleně vykládá smysl a význam české genealogie, její metody, pomůcky a vzory, zhusta se opírající o práce cizí. Skoro současně /od r. 1930/ vzniká i další periodikum Sborník Jednoty starých českých rodů a v dalších letech některé publikace a periodika. Především se tak stává po založení Svazu přátel rodopisu /r. 1939/ a jeho časopisu Rodokmen.

Zachytit v soupisu tyto genealogické práce není snadné. Jednak jsou sporadicky rozmístěny v různých knihovnách pražských i mimopražských, jednak čistému rodopisu jako pomocné vědě historické je věnováno mizivé tisků. Spíše se vždy rodopisné údaje a pojednání spojují s heraldikou. Zde jsou to především stále používané a ceněné práce A. Sedláčka, M. Koláře, V. Krále a L. Hosáka, ale i jiných autorů. Také některé velké slovníky /Riegrův, Ottův/ přinášejí u vedených osob řadu poznámek rodopisných. Úspěch rodopisného bádání je závislý také na využívání mnoha pomocných disciplin, ať již je to paleografie, chronologie, metrologie, nauka o jménech, topografie, historie obcí, ale i demografie, lékařství, dějiny umění, právní otázky a na dalších vědních oborech. Je však pro nás technicky nemožné z těchto věd a skupin vybrat takovou literaturu, která by mohla pohotově rodopisci pomoci. Záleží mnoho na jeho orientačním důvtipu a obeznámením se s materiálním bohatstvím pracovišť a ústavů. V našem přehledu uvádíme proto jen několik titulů, které objasňují základní tematiku, a které v zpravidla připojené bibliografii /tzv. skryté/ dovedou hledajícího dál a hlouběji v rodovém průzkumu. V knihovnách je třeba vyhledávat odpověď na genealogické otázky nejen pod různými systematickými a předmětnými hesly, jako je např. genealogie, rodopis, rod, jména, dějiny obcí, vlastivěda, ale i podle soustavných celků vědních jako je heraldika, chronologie, metrologie, sociologie, genetika a pod. Archivy, kde nejčastěji prodlévá rodopisný badatel, mají taktéž svůj systém třídění pramenů, se kterým je nejlépe seznámit se přímo na pracovním

místě v studovnách. Soupisy fondů okresních a městských archivů byly vydány pro všechny kraje v Čechách a na Moravě a jsou k dispozici zájemcům ve všech státních a ostatních archivech, ústavech apod. Užitečná je i publikace o našich knihovnách, která vyšla pod názvem Adresář ústředních knihoven, sítí státních vědeckých knihoven, lidových knihoven a vysokoškolských knihoven v ČSR /1973/.

Tento výběr literatury je určen především pro začínající nebo málo pokročilé rodopisce a uvádí pouze knižní literaturu českou a několik málo časopiseckých statí. Neuvádí, až na několik málo výjimek, bohatou literaturu cizojazyčnou, zvláště německou z území bývalé rakouské monarchie. I tyto prameny archivní a knihovní jsou u nás dostupny a rodopisec jistě dříve nebo později se s nimi musí seznámit. Předpokládá to alespoň pasivní znalost jazykovou, a to nejen němčiny, ale i latiny, zvláště pro archiválie listinné i tištěné povahy.

Pro snazší orientaci rozdělujeme náš přehledový výběr do čtyř skupin s obsahovým materiálem ovšem často se prolínajícím :

- I. Základní literatura
- II. Pomůcky a příbuzná literatura
- III. Periodika
- IV. Několik bibliografických přehledů.

Protože, jak už bylo výše řečeno, jsou genealogické práce a sbírky zhusta sepjaty s heraldickým doprovodem, uvádíme tu i některá díla z tohoto oboru. Téměř všude k popisu knihy připojujeme stručnou anotaci, bibliografická data však píšeme jen ve stručné, zkrácené formě a řadíme abecedně.

I. Základní literatura

- Bačkovský Rudolf: Bývalá česká šlechta předbělohorská i pobělohorská na svých sídlech v Čechách a na Moravě a ve svých znacích. Praha 1948
Pojednává o jednotlivých českých šlechtických rodech, z nichž valná část po bělohorské porážce mizí v cizině.
- Bek Augustin: Rodopis v praxi. Praha 1941
Drobná metodická příručka se základními rodopisnými poučkami a vzory rodopisných soustav.
- Beneš František: O rodopisném bádání a jeho významu pro dějiny celonárodní.
Sborník Jedn. st. českých rodů X/1931, č. 1.
Zhodnocení rodopisu v české historii.
- Bílek Tomáš: Dějiny konfiskací v Čechách po roce 1618.
- Bystrický V. - Hrubý V.: Přehled archivů v ČSR
- Čarek Jiří: Rodopisné prameny v archivu hl. města Prahy.
Časopis Rodop. spol. 14/1942, str. 49.
Výčet a charakteristika pramenů zvláště cenných pro rodopis starých rodin pražských.

- Doerr August:** Der Adel der böhmischen Kronländer. Prag 1900
Seznam erbovňích listů a šlechtických diplomů z tzv. českých saalbuchů šlechtického archivu při býv. min. vnitra ve Vídni a kopiářů místodržitelského archivu v Praze.
- Fremut Bohumil:** Ideové náměty a úvahy o genealogii a heraldice. Listy GHS 1976, sešit 7.
Zamyšlení nad historií českého rodopisu a heraldiky s nastíněnými úkoly do budoucna.
- Hlaváček I. - Kašpar J. - Nový R.:** Základy pomocných věd historických pro historiky .
Praha 1967
Učební pomůcka charakterizující jednotlivé příbuzné a pomocné vědy včetně genealogie a heraldiky. Uvedena další studijní literatura.
- Honc Jaroslav:** Možnosti a cíle české kvantitativní genealogie a heraldiky. Listy GHS 1/1976.
Obsáhlé pojednání týkající se různé problematiky v obou vědách, např. koncepce práce, demografické populační sondy, biografie, prameny, jména, právo, terminologie apod.
- Horníček Ignác:** Kniha o rodopisu. Vyškov 1939
Praktické uvedení do rodopisu s přílohou o obecních kronikách.
Kniha objasňuje pojmy a soustavy rodopisné, uvádí zdroje a druhy rodopisného bádání, vztahy rodopisu ke společnosti, určuje činnost rodopiscovu ústící v sepsání rodinné kroniky. Poslední oddíl je věnován návodu pro práci obecního kronikáře.
- Hosák Ladislav:** Příspěvky k starému rodopisu moravskému.
Časop. Spol. přátel starož. 1936 - 1942
Pojednává o mnohých rodech moravských staršího původu.
- Kozák Václav:** Hlasy pokolení.
Příručka rodopisného pracovníka. Ml. Boleslav 1941
Těžiště publikace je v uvedení farních obvodů s matrikami okresů: Ml. Boleslav, N. Benátky, Mn. Hradiště, Bělá p.B., Mělník, Turnov, Sobotka, Jičín, Libán a Lomnice n.P.
- Král Vojtěch:** Der Adel von Böhmen, Mähren und Schlesien.
Praha 1904
Genealogicko-heraldické jmenné repertorium nobilitací, predikátů šlechty v českých historických zemích.

České katastry - vydávané archivní správou min. vnitra v Praze:

Berní rula vycházející od r. 1949 podle krajů,

Tereziánský katastr český

Tereziánský katastr moravský, vych. od 1962.

ČSAV

ČSAV

ČSAV

David J.:

Umělecké památky Čech

Dějiny Československa v datech

Dějiny hmotné kultury

Míry, váhy a peníze Praha 1921

Informační příručka

Elznic Václav:

Glosář pro rodopisce a kronikáře

Vydala GHSP r. 1978

Je to v podstatě slovníček obsahující bohatý slovní fond starší i lidové češtiny, tedy slov, která se dnes v hovorové řeči nevyskytují neb během doby změnila svůj původní význam.

Elznic V.:

Renovitační procesy pražské

Vydal Klub genealogů a heraldiků Ostrava 1986

Friedrich Gustav:

Rukověť křesťanské chronologie. Praha 1934

Pro dějepisce zcela nezbytné, dosud nepřekonané dílo o chronologických pojmech a zařízeních v křesťanském světě středního a nového věku, orientované k zvyklostem datování podle svátků v českých zemích. Seznam svátků připojen i s českými, německými a latinskými názvy.

Gentner Viktor:

Použití map v rodopise.

Časopis Rodop. společnosti - 15/1943

Návodný přehled o českých mapách pro rodopisnou praxi.

Gothajské almanachy - jsou velmi důležitou pomůckou pro šlechtickou genealogii. Tyto sborníky vydával v Gothě J. Perthes. Je v nich uváděna i česká šlechta usedlá v našich zemích.

Hlaváček - Kašpar - Nový: Základy pomocných věd historických

SPN 1974

Hlaváček - Kašpar - Nový: Vademecum pomoc. věd historických

vydá nakl. Svoboda 1987

Hlavsa Václav: Pražské matriky farní 1584 - 1870. Praha 1954

Třídění podle farních obvodů, kostelů, příslušnosti domů, datového rozmezí a druhu matrik.

Holub J. - Lyer S.: Stručný etymologický slovník jazyka českého

Horníček Ignác: Kniha o rodopisu, Vyškov na Moravě 1939

Hosák Ladislav: Hlavní pomůcky pro kronikáře a rodopisce na Moravě. Osvěta venkova 15/1941 - 2.

Poukazy na pomůcky, prameny a literaturu moravské provenience.

Hosák Ladislav:

Jak založím rodinnou kroniku. Brno 1940

Praktický návod pro rodinného kronikáře o rozvrhu, náplni a formě rodinné kroniky.

- Hosák Ladislav: Historický místopis země moravsko-slezské. I. -IX.
Praha 1933 - 8
Několika svazkové dílo topografické tříděné podle krajů a míst.
- Hroch Josef: Rejstřík osobní a místní Desk zemských větších od 1541 - 1599 č. 1. - 7. Praha 1915
Jmenný seznam české šlechty, pokud je o ní záznam v uvedeném pramenu.
- Hroch Miroslav a kolektiv: Úvod do studia dějepisu. SPN Praha 1985
- Hrudička Alois: Topografie diecése brněnské. I. II. Brno 1907
Místopisný seznam řím. - kat. diecése brněnské
- Chvojka M. - Skala Jiří: Malý slovník jednotek měření.
- Janotka M. - Linhart Karel: Zapomenutá řemesla.
- Kašpar Jaroslav: Úvod do novověké latinské paleografie se zvláštním zřetelem k českým zemím. Praha 1976
Učebnice latinského písma určená pro posluchače archivnictví a historie.
- Knappová Miloslava: Jak se bude jmenovat.
- Kolektiv autorů: Paleografická čítanka I. - II. část
Základy paleografie.
- Kolektiv autorů: Malý staročeský slovník
- Kotík Antonín: Naše příjmení Praha 1893
Starší soupis českých příjmení.
- Krejčík Adolf Ludvík: Rodopiscův latinsko-český slovníček a glosářík
Praha 1933
Separát ze IV. roč. časop. Rodopisné společnosti č. 2. - 4.
- Krofta Kamil: Přehled dějin selského stavu v Čechách a na Moravě 1919
- Lifka Bohumír: Exlibris a supralibros rodopiscovou pomůckou.
Časopis Rodop. spol. 2/1930 s. 8.
Pojednání o šlechtických knižních značkách jako pramenu rodových souvislostí příbuzenských, majetkových, časových apod.
- Líva Václav: Seznamy pražských novoměšťanů za léta 1618-1653.
Praha 1938
Jmenný soupis občanů pražských za třicetileté války.
- Moldanová Dobroslava: Naše příjmení. Mladá fronta 1983
Výkladový abecední slovník našich příjmení.
- Němec Igor a kolektiv: Slova a dějiny.
- Palacký František: Popis království Českého s udáním obyvatelstva dle popisu r. 1843. Praha 1848
Tříděno dle krajů a panství s údaji o majiteli panství, českým i německým názvem obcí, počtem domů a obyvatel.

- Palivec Viktor: Dotazníková metoda v rodopise.
Časopis Rodop. společnosti 14/1942
Vypracovaný dotazník s komentářem jako jeden
ze způsobů získávání důležitých rodopisných dat.
- Palivec Viktor: Minimum pro rodopisce a heraldiky.
Vydala GHSP roku 1970.
- Palivec Viktor: Německo-český genealogický slovník.
Vydal KGHO v Ostravě r. 1984.
- Palivec Viktor - Elznic Václav: Latinsko-český slovník genealogický.
Vydala GHSP r. 1976 a 1977.
Obsahuje nejen jednotlivá slova, s nimiž se ro-
dopisec v praxi setkává, ale i index latinských zkra-
tek a další přílohy.
- Pekař Josef: České katastry 1654 - 1789. Praha 1915
Pojednání o českých katastrech počínaje od Ber-
ní ruly.
- Pekař Josef: Kniha o Kosti. Melantrich 1942
- Pelant J.: Znaky a pečetě západočeských měst a městeček.
- Petráň Josef: Nevollnické povstání 1775. UK 1973
- Pilat Kaspar: Materialien zur diplomatischen Genealogie des
Adels der österreichischen Monarchie. Praha 1812
První část tohoto díla týká se české šlechty.
- Profcus Antonín: Místní jména v Čechách. Jejich vznik, původní vý-
znam a změny. I. - IV. díl Praha 1947-1957
Důležité dílo historicko-topografické s abeced-
ním uvedením původu a změn jmen všech českých
měst, vesnic a osad i s písemnými daty o jejich za-
ložení.
- Příbyl A. - Liška Karel: Znaky a pečetě středočeských měst.
- Ringes V.: Stezkou dějin naší dopravy.
- Roubík František: Příručka vlastivědné práce. 2. vydání. Praha 1947
Definice, prameny, metody a praktické návody
ke studiu české vlastivědy.
- Roubík František: Soupis a mapa zaniklých osad v Čechách.
Praha 1959
Dílo doplňující a rozhojňující Palackého:
Popis království Českého.
- Sedláček August: Místopisný slovník historický království Českého.
Praha 1908
Cenné topografické dílo s historickým nástinem
o místě a jeho držitelích.
- Sedlák Vladimír Jan: Tabulky k převádění dat historických pramenů.
Vydala GHSP r. 1970.
Praktický návod k převodu dřívějších údajů na
dnešní způsob datování.

- Schaller Josef F.: Topographie des Königsreich Böhmen.
I. - XV. díl Praha 1785 - 1791.
Patnácti svazkové dílo dělené podle krajů.
- Slovníček archivní terminologie
zpracoval kolektiv autorů. I. II. Praha 1954-5.
Abecední seznam slov a odborných výrazů užívaných v archivnictví a historických vědách.
- Sommer J. G.: Das Königreich Böhmen. Praha 1833 - 1849.
Představuje statisticko-topografické šestnácti svazkové dílo, rozdělené podle krajů se znaky některých českých měst.
- Srb Vladimír: Úvod do demografie. Praha 1965.
Základy vědy popisující a analyzující lid po všech stránkách jeho životního projevu.
- Staročeský slovník - Praha 1968.
staročeské výrazy z doby do 15. století.
- Střítežský J. K.: Zdravotní a populační vývoj československého obyvatelstva.
- Svoboda Jan: Staročeská osobní jména místní a naše příjmení.
Praha 1964.
Vztahy místních jmen k příjmením.
- Svoboda Jan - Šmilauer Vladimír:
Místní jména v Čechách. díl V. Praha 1960.
Závěrečný díl a dodatky k práci Profousově.
- Šebesta E. - Krejčík A. L.:
Popis obyvatelstva hl. města Prahy roku 1770.
Praha 1933.
Jmenný seznam obyvatel podle jednotlivých pražských obvodů.
- Šimák Josef Vítězslav: Zpovědní seznamy arcidiecése pražské z let 1671 - 1725.
Praha 1909 - 38.
Jmenný seznam obyvatel podle víry.
- Šmilauer Vladimír: Úvod do toponomastiky. Praha 1963.
Učebnice ono- a toponomastiky z jazykové a věcné stránky má i části zajímavější rodopisce při shledávání výkladu vlastních i zeměpisných jmen.
- Teige Josef: Základy starého místopisu pražského.
I. - III. Praha 1910 - 15.
Údaje z let 1437 - 1620.
Starší stejnojmenné dílo z let 1866 - 75 je od W.W. Tomka.
- Tříška K. a kolektiv: Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.
- Urban Otto: Česká společnost 1848 - 1918. Svoboda 1982.
- Vavák František: Paměti milčického rychtáře.
- Winter Zikmund: Dějiny řemesel a obchodu 14. a 15. století.

- Wolný Gregor: Die Markgrafschaft Mähren. líčící
Topografické, statistické a historické dílo
Moravu. I. II. Brno 1835 - 42.
- Wurzbach Constant: Biographisches Lexikon des Kaiserthums Oster-
reich. svazek 1 - 60. Vídeň 1856 - 91.
Obsáhlý biografický slovník z let 1750 - 1850, uvá-
dějící často i česká jména.

III. Nejdůležitější periodika

- Časopis Rodopisné společnosti československé v Praze.
Vydán I. - XVIII. ročník /1929 - 1946/.
Nepřeborné množství materiálů, odborných článků
a zpráv z rodopisu. Doplněno Rodopisnou galerií
některých rodů.
- Erbovní knížka ročník I. - VII. v letech 1935 - 1941. Praha - Vyšehrad.
Bibliofilsky vypravené tisky s množstvím odborných
statí heraldických i genealogických, zvláště o čes-
ké šlechtě a duchovenstvu, doprovázené kresbami
ponejvíce Štormovými a Schwarzenberkovými.
- Erbovní sešity - vydávala Heraldická sekce při Klubu vojenské historie
při Vojenském historickém ústavu v Praze.
číslo 1. ad 1968 - 1971.
Kromě převážně heraldické náplně obsahují některé
články i genealogický materiál.
- Genealogické a heraldické informace - vydává nepravidelně od roku 1980
Genealogický a heraldický klub při DK ROH Krá-
lovopolské strojírny v Brně.
- Heraldická ročenka - vydává Česká numismatická společnost, pobočka He-
raldika, Praha od roku 1972.
- Heraldický časopis - vydávala Heraldická společnost v Praze r. 1948.
Pokračování Mildeových Heraldických dopisů v tiš-
tělé formě.
- Heraldický dopis - vydával Heraldický odbor při Jednotě starých českých
rodů v Praze 1943 - 1945.
Vyšlo 27 rozmnožených dopisů v uvedených letech
za redakce J. Mildeho.
Od 8. č. tištěno. Rejstříky v č. 13 a 25.
- Heraldika - bulletin pro základní pomocné historické vědy, který vydává
Heraldická sekce při Muzeu těžby a zpracování zla-
ta /MTZZ/ v Jílovém. V letech 1968 - 81 vyšlo cel-
kem XIV. ročníků obsahujících i genealogické pří-
spěvky. Texty jsou doprovázeny znakovými kres-
bami.
Na tuto tradici navázala r. 1982 - 3:
"Česká heraldická a genealogická společnost při
Okresním muzeu Praha - západ v Jílovém",

- Heraldika a genealogie která vydávala časopis :
 a po ní následoval v letech 1984 - 1986
 "Klub historiografie při ZO Svazarmu"
 vydávající další tři ročníky XVII, XVIII a XIX jako
 Zpravodaj Heraldika a genealogie.
 Od počátku roku 1987 dochází k další změně. Vzní-
 ká :
 "Klub pro českou heraldiku a genealogii"
 při ZK ROH Tesla Strašnice a jako svůj dvacátý
 ročník opět vydává :
- Heraldika a genealogie
 Listy genealogické a heraldické společnosti v Praze /-GHL/
 vydávala v letech 1969 - 1981
 Genealogická a heraldická společnost v Praze =
 /GHSP/. Představují bohatou náplň hlavně gene-
 alogického materiálu, ale i četnými úvahami heral-
 dickými. Obsahují i četné přílohy jako :
 Latinské zkratky pro rodopisce a
 Saitlův : Soupis příjmení okresů Říčany a Jílové.
 Zprvu jednotlivé ročníky nekorespondovaly s ukon-
 čením kalendářního roku a tak tu byly vytvořeny "řá-
 dy". Celkem rozděleno celé období na devět řad.
 Sedmá řada začínající roku 1979 má nový název :
 Zpravodaj.
- Rodokmen - vydával Svaz přátel rodopisu v Praze v letech 1941 a 1946 -
 7. Časopis obsahoval četné jmenné seznamy z mat-
 rik.
- Sborník archivních prací a Archivní časopis, od roku 1950 vydává ar-
 chivní správa MV Praha.
- Sborník Jednoty potomků pobělohorských exulantů-pokutníků a přátel ro-
 dopisu v Praze. Vydávala Jednota starých českých
 rodů / I/1930 - XIII/1949/.
 Druhý nejstarší český časopis věnovaný rodopisu,
 historii a vlastivědě.
- Zpravodaj Kroužku přátel rodopisu a heraldiky při městském archivu v
 Plzni. Vydalo Západočeské naklad. Plzeň I/1969 .
 Metodický sborník pro rodopis a heraldiku.
 Z článků pro začátečníky rodopisce možno zvlášt'
 upozornit na stat' J. Nuhlíčka :
 Rodopisné studium a archivy /č. 9 - 10/.
- Zpravodaj Místopisné komise ČS AV v Praze I/1960 a další.
 Obsahuje množství zpráv a pojednání o jednotlivých
 obcích, jménech, zemích apod.
- Zpravodaj vydávaný Klubem genealogů a heraldiků v Ostravě /-KGHO/.
 Obsahuje velmi mnoho cenných zpráv, ale hlavně z
 jeho regionu. Z bohaté jeho činnosti tu připomínáme:

- a/ Sborník příspěvků I. setkání genealogů a heraldiků
Ostrava 18. - 19. října 1980
- b/ Sborník příspěvků II. setkání genealogů a heraldiků
Ostrava 15. - 16. října 1983
- c/ Sborník příspěvků III. setkání genealogů a heraldiků
Ostrava 11. - 12. října 1986
/toto poslední je v tisku/

Za doporučení stojí i jiná práce této skupiny:
"Bibliografie české práce heraldické z let 1901 - 1980"
zpracovaná kolektivem: Hošťálek, Jásek, Palát a Pokorný.
Ostrava 1983.

Adler a Jahrbuch der Heraldisch-Genealogischen Gesellschaft Wien -
vydává od roku 1870 časopis /Adler/ a ročenku /Jahrbuch/, ob-
sahuje značné množství genealogických prací z oblasti Čech a
Moravy.

IV. Bibliografie

Archivní správa min. vnitra

Soupis vydaných publikací.

Bauer Otakar - Mrázková Ludmila:

Soupis archivní literatury v českých zemích 1895 - 1956.
Praha 1959

Uvedeny jsou i regionální vlastivědné časopisy.

Bibliografie historicko-vlastivědné literatury.

Časopis Rodopisné společnosti čs. II./1930 s. 45.

V/1933 s. 13 ad.

též zvláštní otisk.

Obsahuje: Základní díla o rodopisu, rodopisné časopisy, ro-
dopis občanských rodin, rodopis šlechtických rodin, spisy o
metodě rodopisné, bibliografii, o rodopisných společnostech,
sjezdech a kongresech, archivnictví, almanachy, kalendáře,
schématismy, životopisy, historické slovníky, naučné encyklo-
pedie, diplomatiku, glossaria, heraldiku, chronologii, onoma-
tologii, paleografii, sfragistiku až do r. 1933.

Jonášová Stanislava a kolektiv:

Bibliografie čs. historie za rok 1955. Praha 1957 a dále.

Klik Josef: Bibliografie vědecké práce o české minulosti za
40 let. Praha 1935.

Rejstřík Českého časopisu historického za léta 1895 - 1934.

Klub genealogů a heraldiků Ostrava:

Bibliografie české práce heraldické 1901 - 1980.

Ostrava 1983.

Zpracovali: Hošťálek, Jásek, Palát a Pokorný.

Krejčík Adolf Ludvík:

Z bibliografie literárních pomůcek rodopiscových.

Kubíček Jaromír - Vlach Jaroslav :

Historický místopis Moravy a Slezska v letech 1848 - 1960.
svazek 2. Ostrava 1968.

Procházka Roman:

Bibliografie rodopisného písemnictví o dědičnosti .
Čas. Rodop. spol. II/1930.

Špecingerová Klára:

Seznam článků z vlastivědy Čech, Moravy a Slezska, obsaže-
ných v českých časopisech 1801 - 1885.
Praha 1891.

Zíbrt Čeněk:

Bibliografie české historie I. - V. Praha 1900 - 1912.
V prvním díle abecední seznam šlechtických rodin z Čech, Mo-
ravy a Slezska.

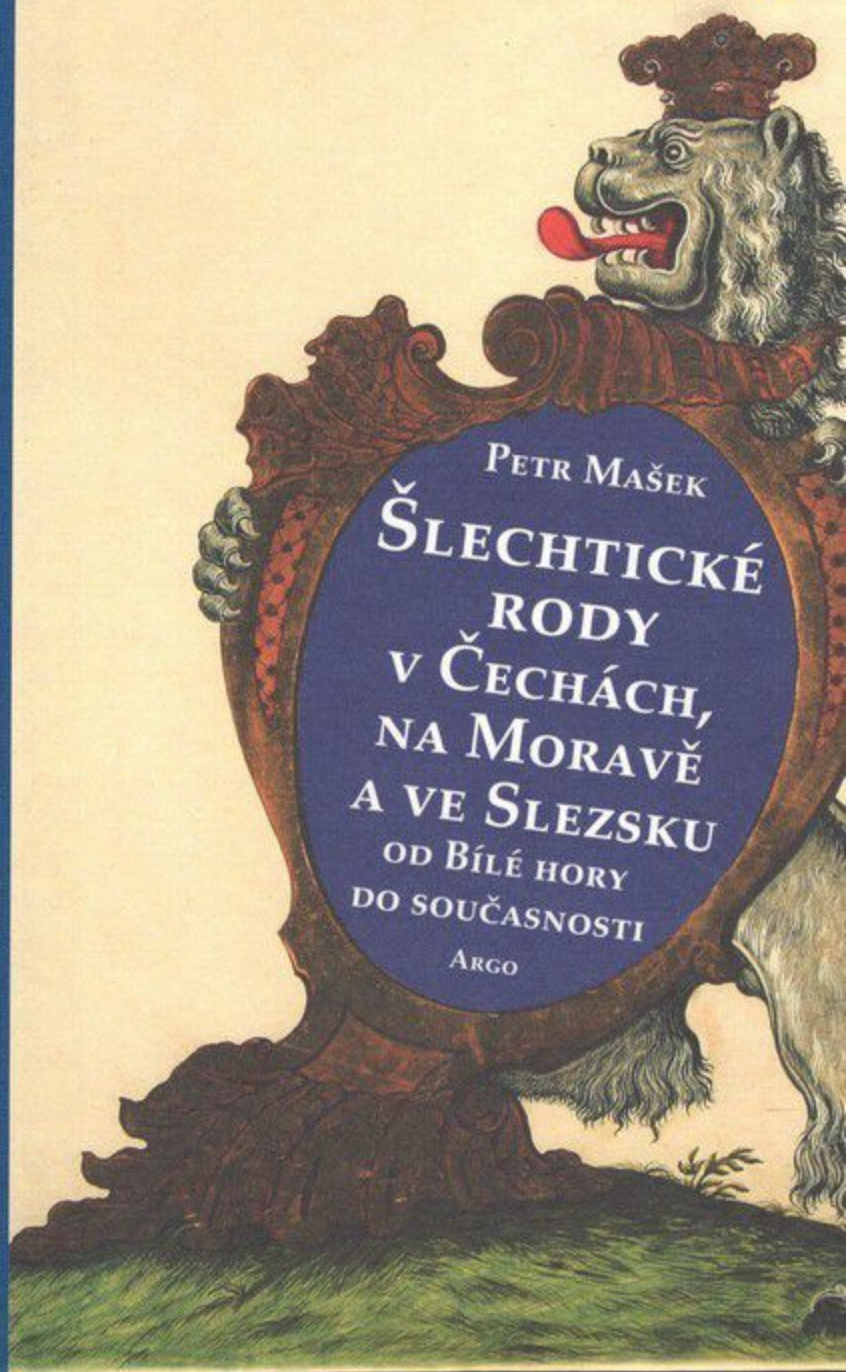
Literaturu knižní a článkovou ze všech oborů registruje bibliografické
středisko Státní knihovny ČSR v periodických publikacích i zvláštních
přílohách. Téměř každý vědní obor má své speciální bibliografie.

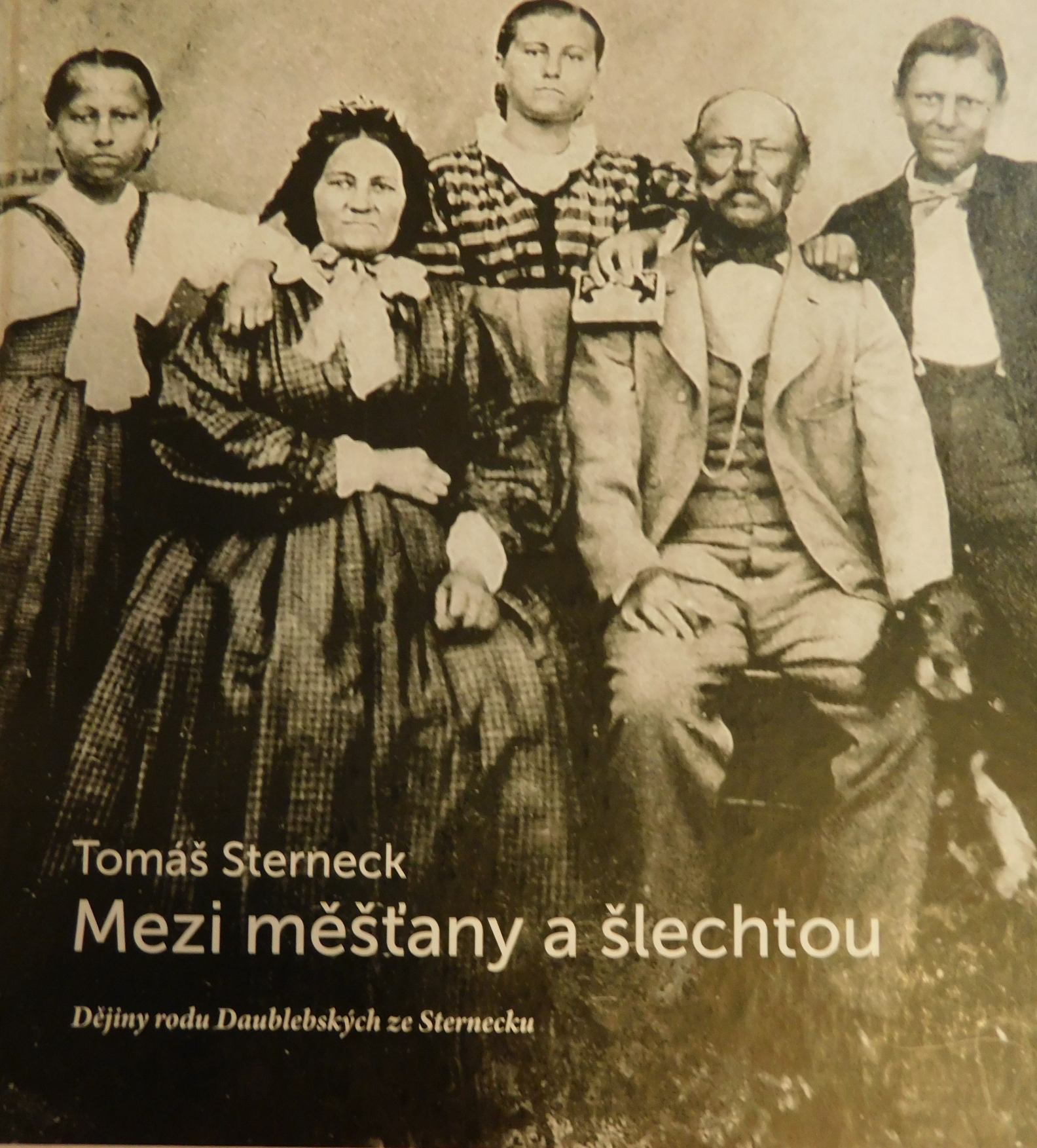
DÍL I

PĚTR MAŠEK ŠLECHTICKÉ RODY
V ČECHÁCH, NA MORAVĚ A VE SLEZSKU
OD BÍLÉ HORY DO SOUČASNOSTI ARGO

A - M

DÍL
N-





Tomáš Sterneck
Mezi měšťany a šlechtou

Dějiny rodu Daublebských ze Sternecku

PÁNI Z PERNŠTEJNA

Vzestup a pád rodu zubří hlavy
v dějinách Čech a Moravy



ONDŘEJ FELCMAN, RADEK FUKALA A KOL.

PODĚBRADOVÉ

*Rod českomoravských pánů,
kladských brabat a slezských knížat*



ŠLECHTICKÉ RODY ČECH, MORAVY A SLEZSKA

ERBOVNÍ GALERIE TĚŠÍNSKÉ ŠLECHTY

GALERIA HERBÓW SZLACHTY CIESZYŃSKIEJ



BERNÍ RULA

GENERÁLNÍ REJSTRÍK
KE VŠEM SVAZKŮM
(vydaným i dosud nevydaným)
BERNÍ RULY Z ROKU 1654

DOPLNĚNÝ

(tam, kde se nedochovaly)
O SOUPIS PODDANÝCH
Z ROKU 1651

2. svazek / M–Ž



BERNÍ RULA

GENERÁLNÍ REJSTRÍK
KE VŠEM SVAZKŮM
(vydaným i dosud nevydaným)
BERNÍ RULY Z ROKU 1654

DOPLNĚNÝ

(tam, kde se nedochovaly)
O SOUPIS PODDANÝCH
Z ROKU 1651

1. svazek / A–L



Generální rejstřík k lánové vizitaci

doplňný o soupis obyvatel královských měst

I. svazek A–L



Martin Kotačka, Josef Peterka, Ivo Sperát

Lánové rejstříky

OLOMOUCKÉHO KRAJE Z LET 1675-1678

K VYDÁNÍ PŘIPRAVIL FRANTIŠEK MATĚJEK

MIZ



Soupis

PODDANÝCH
PODLE VÍRY

Z ROKU 1651



RAKOVNICKO



BERNÍ RULA | 6

Iva Čadková a Magda Zahradníková

Kraj Bechyňský II

Krasná Hora

Historie staropoddvorovských rodů

Augustin Svoboda



 Majitelé domů
v Olešnici na Moravě



Josef Višinka, Ivo Sperát

Lexikon nedotknutelných



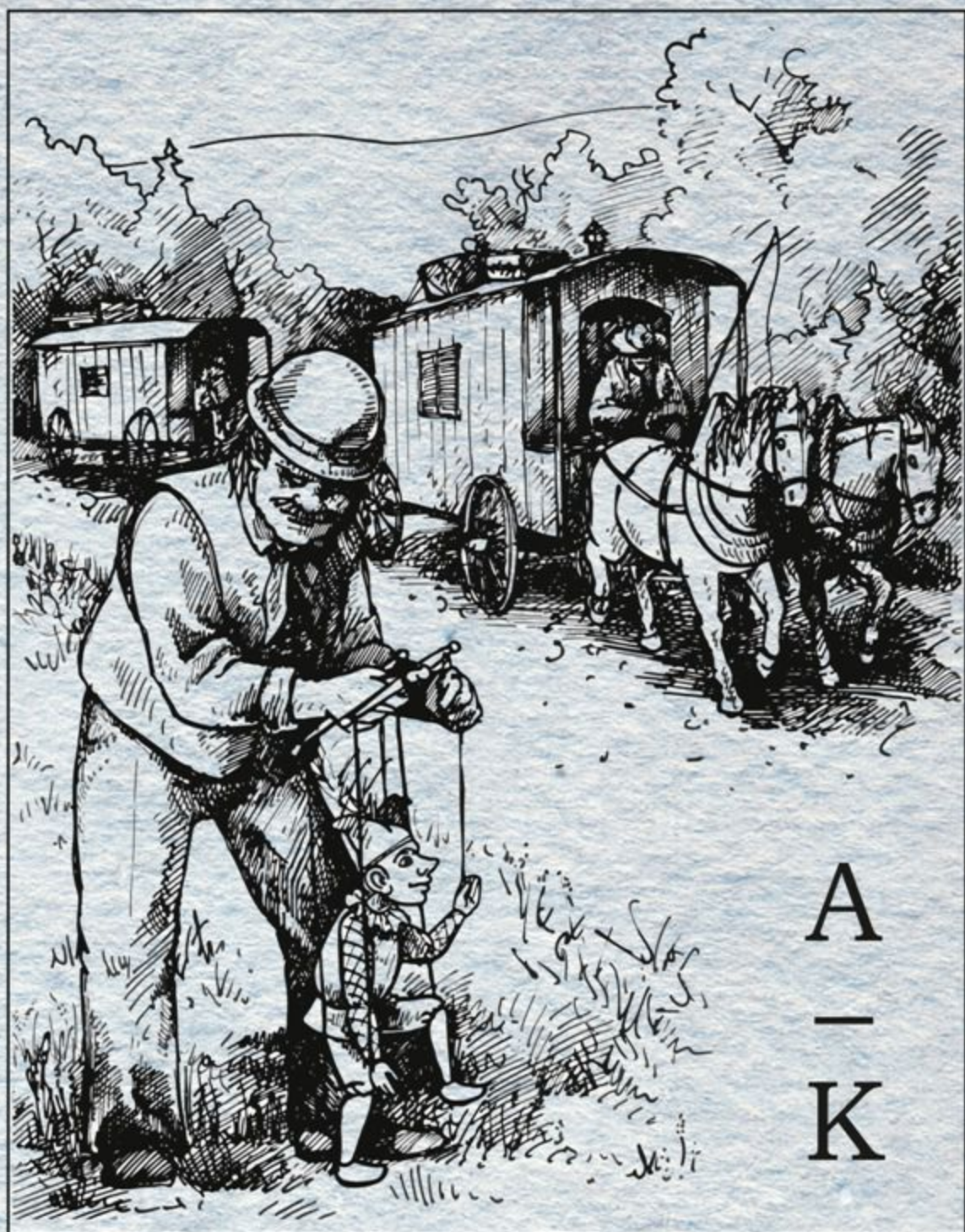
Jan Vyhlídka

**ÚTĚKY PODDANÝCH NA MORAVU
I Z MORAVY V 17. STOLETÍ,
SOUPISY DLE VÍRY**



Josef PETERKA

Lexikon světem jdoucích



A
—
K

Hanka Tlamsová